

ŠTORSKI OBČAN

Zaključena dela na cesti v Kovinarski ulici

V mesecu juliju smo zaključili z deli na cesti v Kovinarski ulici. Projekt: REKONSTRUKCIJA LOKALNE CESTE LC 412151 – KOVINARSKA ULICA (ŠKIMC) vključno z izgradnjo hodnika za pešce je občina Štore prijavila na javno povabilo k oddaji načrtov porabe, ki ga Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo posredovalo občinam. Po odobritvi projekta je občina z Ministrstvom podpisala pogodbo o sofinanciranju.

Celotna vrednost investicije je znašala 48.057,45 EUR, od tega je Ministrstvo sofinanciralo 37.410,00 EUR, preostalo pa občina Štore. Dela je izvajalo podjetje Tomgrad d.o.o., s katerim je bila podpisana pogodba v mesecu maju 2016.

Rekonstruiranih je bilo 150 m ceste v širini 4,5 m. V celotni dolžini ceste je bil zgrajen tudi hodnik za pešce. V okviru rekonstrukcije se je izvedla utrditev spodnjega ustroja ceste, utrditev zgornjega ustroja ceste vključno z asfaltiranjem, uredilo se je odvodnjavanje padavinskih meteornih vod, izvedeno je bilo tudi kabliranje javne razsvetljave vključno s stojnimi mesti javne razsvetljave.

Z rekonstrukcijo so se izboljšale tako varnostne kot prometne lastnosti ceste, zagotovila se je večja varnost pešcev, ne nazadnje pa je rekonstrukcija pripomogla k lepšemu izgledu naselja.

Lidija Buser

KAZALO:

AKTUALNI DOGODKI	4
ZGODILO SE JE	12
O DELU DRUŠTEV	18
ZNAN OBRAZ	27
ZANIMIVOSTI	29
ZELIŠČARSTVO	34
DOGAJANJE V DOMU LIPA	35
DUHOVNE STRANI	36
SREBRNE NITI	39
UTRINKI IZ OSNOVNE ŠOLE IN VRTCA	40
VABILA	46

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15, 3320 ŠTORE

e-mail: tajnistvo@store.si

Tel.: 03/780 38 40

Fax: 03/780 38 50

<http://www.store.si>

Uradne ure in uradne ure po telefonu:

ponedeljek: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00

sreda: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00

četrtek: odprta samo sprejemna pisarna

petek: od 9.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek-četrtek: od 7.30 do 9.00

sreda: od 15.00 do 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6, 3220 ŠTORE

Tel.: 031/654 354

Uradne ure predsednika krajevnih skupnosti Svetina:

po predhodnem dogovoru na tel.: 031/654 354 (Andreja Videc)

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno.

Prispevke s fotografijami pošljite po pošti na CD-ju ali na elektronski naslov: tajnistvo@store.si.

Zaradi predvidenega izida naslednje številke decembru 2016 pričakujemo vaše prispevke do 15. novembra 2016.

Odgovorna urednica: Mojca Rožman

Prispevke lektorirala: Mojca Rožman

Uredniški odbor: Karmen Gorjup Žgank, Rosvita Jager, Mojca Rožman, Ivanka Tofant, Dušan Volavšek

Foto naslovnice: arhiv vrtca Lipa Štore

Foto zadnja stran: Rosvita Jager

Prispevke zbrala: Nena Kopinšek

Logotip: Unigrafika Štore

Oblikovanje, priprava za tisk: Grafika Gracer, d.o.o. Lava 7b, Celje

POVZETEK ZAPISNIKA

12. redne seje občinskega sveta občine Štore,
ki je bila v torek, 27. septembra 2016, ob 15.30 v veliki sejni sobi Občine Štore.

DNEVNI RED:

1. Potrditev zapisnika 11. redne seje občinskega sveta.
2. Predlog Odloka o 2. rebalansu proračuna občine Štore za leto 2016.
3. Polletno poročilo o izvrševanju proračuna občine Štore za leto 2016.
4. Predlog Načrta razvoja odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij naslednje generacije v občini Štore.
5. Pobude in vprašanja.

Občinski svet občine Štore je potrdil zapisnik svoje 11. redne seje z dne 23. 5. 2016.

Prav tako je potrdil Odlok o 2. rebalansu proračuna občine Štore za leto 2016 in se seznanil s Polletnim poročilom o izvrševanju proračuna občine Štore za leto 2016.

Na seji je bil potrjen tudi Načrt razvoja odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij naslednje generacije v občini Štore.

Gradivo za seje občinskega sveta je dostopno na spletni strani www.store.si pod zavihkom Organi Občine, Občinski svet.

Lidija Buser

Občina Štore na podlagi 87. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVeL, 57/08, 90/09 – odl. US, 56/11 – odl. US, 87/11, 62/10 – ZUPJS, 40/11 – ZUPJS-A in 40/12 – ZUJF), 23. člena Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Uradni list RS, št. 14/04, 34/04, 62/06, 114/06 – ZUE, 11/09, 81/11 in 47/14) in javnega razpisa za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, objavljenega junija 2016 v glasilu Štorsi občan, št. 2/2016, objavlja

PREDNOSTNO LISTO UPRAVIČENCEV ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ V NAJEM

Na prednostno listo prosilcev, katerih gospodinjstva so v skladu z 9. členom Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem oproščena plačila lastne udeležbe in varščine, to je na LISTO A, so se uvrstili:

Zap. št.	Ime in priimek vlagatelja/ vlagateljice	Število točk
1.	Marija Itati GRBEC	360
2.	Marija PLAVČAK	350
3.	Želimir SARIĆ	340
4.	Valjentina RAMA	310
5.	Irena GAŠPARIĆ	310
6.	Dževada MUHIĆ	300
7.	Anita ALIĆ	290
8.	Senada MAŠIĆ	290
9.	Alma RIZVANOVIĆ	270
10.	Vesna BOROVSĀK	260
11.	Janja KLANČNIK	250
12.	Danijela VIRAG	220
13.	Marjeta LAVRENČAK	210
14.	Tanja JEROVŠEK	180

novanje dodeljeno na podlagi dokončnega seznama upravičencev, stanovanja pa se bodo dodeljevala po vrstnem redu uvrščenih na prednostno listo z upoštevanjem površinskih normativov glede na število članov gospodinjstva prosilca, skladno s 14. členom Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem.

V primerih, ko sta prosilca dosegla enako število točk glede na oceno stanovanjskih in socialnih razmer in po točkovanju prednostnih kategorij ter dodatnega kriterija, ima prednost pri dodelitvi neprofitnega stanovanja tisti prosilec, ki ima dlje časa prijavljeno stalno prebivališče na območju občine Štore.

Pred sklenitvijo najemne pogodbe bo najemodajalec ponovno preveril, ali udeleženec razpisa še izpolnjuje merila za upravičenost do dodelitve neprofitnega stanovanja v najem. V primeru bistvenih sprememb, ki vplivajo na upravičenost, se lahko postopek obnovi in se prosilca črta s seznama upravičencev.

Številka: 352-0011/2016-42

Datum: 30. 9. 2016

Upravičencem, ki so glede na doseženo višino točk pridobili pravico do dodelitve neprofitnega stanovanja v najem, bo neprofitno sta-

Miran Jurkošek,
župan občine Štore

Kako preprečiti ali omejiti kronične vnetne procese

Bližata se jesen in zima, ko se pogosteje srečujemo z različnimi vnetji in okužbami, ki slabijo naš organizem.

Vnetje pogosto napačno razumemo in ga imenujemo celo bolezen. Vendar vnetje ni naš sovražnik, temveč naše orožje, ki ga naše telo uporabi, da bi premagalo bolezen.

Ne smemo mešati okužb in vnetja. **Okužbo** povzročajo patogeni organizmi, kot so različne vrste bakterij, virusov in gliv, **vnetje** pa je poskus telesa, da okužbo ustavi. Poznamo akutna vnetja, ki nastajajo pri poškodbah ali različnih vnetij dihal, in kronična vnetja, ki lahko trajajo mesece ali celo leta. V zadnjih letih skokovito naraščajo kronična vnetja, ki jim pravimo tudi avtoimune bolezni. Zanje je značilno, da telo ne prepozna več lastnega obrambnega sistema in ga prične napadati. V to skupino spada veliko bolezni, kot so astma, lupus, Chronova bolezen, revma, artritis, celiakija, psoriza, avtoimune bolezni ščitnice, jeter in drugih notranjih organov, razne alergije in mnoge druge. Za te avtoimune bolezni je značilno, da ustvarjajo vnetja – to je »požare«, ki niso več očiščevalni za telo, ampak uničevalni.

Medicinska stroka zelo dobro pozna mehanizme (vzroke) sprožanja vnetij, pa tudi zdravila, s katerimi lahko ta vnetja uspešno pogasi. V te namene se uporabljajo nesteroidna protivnetna zdravila in kortikosteroidi. Oboji so učinkoviti, po možnosti pa naj bi se, tako pravi tudi stroka, zaradi stranskih učinkov, le-ti uporabljali le krajši čas.

Kaj lahko sami storimo za zmanjšanje kroničnih vnetij v telesu?

1. Uživajmo veliko presne, nepredelane hrane, predvsem sadja in zelenjave

2. Izvajajmo razstrupljanje telesa

Pogosto je v ozadju kroničnih oz. avtoimunih bolezni obremenjenost telesa s preveč kislimi presnovki, ki so se naložili v tkivih, sklepah ali medceličninah (pravimo, da je naše telo zakisano), zato prične imunski sistem ustvarjati »sežigalnice odpadkov«, ki jim rečemo kronična vnetja. Naravna rešitev je v izvajanju razstrupljevalnih procesov v telesu. Pri razstrupljanju nam pomaga uživanje alg (klamatske,

klorela in spirulina), zelo učinkovit je tudi zeolit (naravni vulkanski mineral), predvsem pa je pomembno, da pijemo veliko tekočine, predvsem vode, ki odplavlja strupe iz telesa. Izredno pomaga tudi kopel z morsko soljo. V kopalniško kad si vsaj enkrat na teden natočimo toplo vodo, v katero vsujemo približno 0,5 kg grobe morske soli in s tem omogočimo koži, ki je naš največji organ, da se po vsaj 20-minutnem namakanju skozi pore izloči čimveč strupov iz telesa.

3. Uživanje dodatnih omega-3 esencialnih maščob

Včasih ovira, da bi celice normalno delovale, ni v tem, da je v njih nečesa preveč, ampak premalo. Nobelova nagrajenka dr. Budwigova je z raziskavami ugotovila, da imajo esencialne maščobe ključno vlogo na sprožanje vnetnih procesov. Omega-3 maščobne kisline zavirajo vnetne procese, omega-6 pa jih krepijo. Naše telo sicer potrebuje oboje za normalno delovanje, vendar v pravem razmerju. Razmerje med omega-3 in omega-6 bi moralo biti največ 1:3. Zaradi tega, ker uživamo čedalje več predelane, procesirane hrane, maščobe omega-3 pa so zaradi svojega energijskega naboja zelo nestabilne (hitro namreč oksidirajo), se razmerje že nevarno nagiba v prid uživanja omega-6. Omega-3 je zato priporočljivo dodajati prehrani z vsakodnevним uživanjem predvsem oljčnega, lanenega, konopljinega, rilčkovega, kokosovega, orehovega olja ali olja črne kumine.

4. Uživanje drugih naravnih »gasilcev« vnetij

Tradicionalna medicina pozna kar nekaj naravnih sredstev, ki imajo hladilni učinek in zmanjšujejo ter odpravljajo vnetja. Mednje sodijo sok aloe vere, ječmenova trava, kokosova voda, zeleni čaj, žajbelj, posebno učinkoviti pa so hren, ingver in kurkuma.

Večkrat na teden uživajmo v preventivne namene **pripravke iz kurkume**.

Pripravek iz kurkume delamo vedno sproti: v 1 dcl vode zamešamo čajno žličko kurkume in čajno žličko konopljinega olja. Olje se doda zato, da se kurkuma, oz. njene učinkovine ne uničijo v želodcu, ampak preidejo v črevesje in krvni sistem.

Mojca Vrečer

Stres

O stresu se v zadnjem času veliko govori in tudi pogovorno pogosto rečemo, da smo »pod stresom«. Toda kaj to pravzaprav sploh pomeni? Stres je stanje napetosti, ki se pojavi, kadar je pred nami preveč zahtev iz okolja, ki jim nismo kos, ali kadar doživimo ali smo priča dogodku, ki ga zaznamo kot ogrožajočega ali neprijetnega. S stresom se srečujemo vsi in ker se mu ne moremo izogniti, je zelo pomembno, da se naučimo učinkovito spoprijemati se z njim.

Sebe si lahko predstavljamo kot drevo, ki je s koreninami vpeto v zemljo. Življenjski dogodki so kot veter, ki lahko to drevo zamaje. Včasih je življenje mirno, brezvetrno, drugič pihlja prijeten vetrič (manjše življenjske spremembe, ki se jim brez težav prilagodimo in so celo dobrodošle). Včasih pa nenadoma zapiha burja in drevo močno zamaje. Takrat bi lahko rekli, da je posameznik v stresu. Ali bo drevo kljub burji obstalo ali pa se bo podrla, je odvisno od tega, kako globoke so njegove korenine (posameznikova osebnost, trdnost, njegove izkušnje, koliko energije ima) ter ali stoji na samem ali pa v gozdu, kjer ga nekoliko zavarujejo tudi druga drevesa (življenjske okoliščine, kakovostni medosebni odnosi v družini, s prijatelji, sodelavci). Določen dogodek bo zato za nekoga predstavljal stresor, za drugega pa dobrodošlo spodbudo v življenju.

Stres lahko sprožijo tako pozitivni (poroka, rojstvo otroka, nova služba) kot negativni dogodki (izguba bližnjega, bolezen). Gre za normalen odziv posameznika, ki se poskuša prilagoditi tem dogodkom (stresorjem). Pomembno se je zavedati, da nek dogodek ni stresen sam po sebi, ključno je, kako ga posameznik doživlja in ali ima občutek, da lahko situacijo obvlada. Dejavniki stresa tako niso za vse ljudi enaki in enako težko (ali lahko) rešljivi.

Kako lahko prepoznamo, da smo pod stresom? Predstavljajte si, da je pred vami javni

nastop, kjer boste govorili pred 200 ljudmi. Tik pred nastopom bi verjetno opazili določene telesne reakcije, kot je pospešeno bitje srca, hitro dihanje, napete mišice, mrzle dlani in stopala, vznemirjen želodec. Hkrati bi se vsa vaša pozornost usmerila v to, kaj želite povedati in da ne bi česa pozabili. Posledično bi takrat slabše opažali stvari okoli sebe, kot je npr. barva sten v prostoru ali poslušanje pripovedi prijatelja. Kadar smo pod stresom, se naš fokus zoži (osredotočimo se na situacijo, ki nam povzroča stres in slabše opažamo druge stvari), takrat se tudi težje vživljamo v druge in jih težje razumemo. S takšno reakcijo nas naše telo pripravi, da se učinkovito soočimo s situacijo, s tem odzivom nam pomaga, pripravi nas na akcijo.

Za normalno življenje je nekaj stresa nujno potrebnega. Če ne bi nikoli doživljali nobenega stresa, bi bilo življenje precej dolgočasno. Težava pa lahko nastane, če je stresnih situacij preveč, če so preveč zgoščene, premočne ali predolgo trajajo in se vmes sploh ne uspemo sprostiti. Če smo ves čas v »stanju alarma«, je to zelo izčrpljujoče in lahko vodi v različne težave. Na telesnem nivoju se to lahko odraža skozi različne bolezni, kot so bolezni srca in ožilja, prebavne motnje, težave z dihali, motnje imunskega sistema, krči in bolečine po telesu. Na psihološkem nivoju se lahko pojavijo občutki nervoze, strahu in ogroženosti, težave s pozornostjo, depresivnost, zloraba psihoaktivnih substanc in posledična odvisnost od njih.

Vtisi udeležencev delavnice Spoprijemanje s stresom:

»Zelo sem vesela, da sem naletela na te delavnice. Najprej sem mislila, da je problem samo služba, potem pa sem ugotovila, koliko je nekih stvari še iz otroštva, ki se jih sploh nisem zavedala. Sploh se ne zavedaš, da si pod stresom. Občutek sem imela, da sem se nekje po poti izgubila, da nisem dovolj močna. Zdaj vidim, da za marsikaj od tega nisem sama kriva in da so ene stvari mogoče malo drugačne, kot sem si jih predstavljala. Dobila sem ogromno novih informacij in videla sem tudi, da nisem sama v tem. Zdaj grem spet z veseljem v službo. Z vašo pomočjo je moje življenje spet postalo lepo in za to sem vam zelo hvaležna.«

»Ugotovila sem, da je lahko naš najboljši prijatelj ali največji sovražnik naš um. In če nimaš ravno takih vzorcev, da bi pozitivno razmišljal, je pač treba malo več delat na tem. Naslednjič si bom v stresni situaciji rekla: »Ne obupuj!« Vedno najprej pomislim na najslabše, pa se običajno stvari potem kar nekako uredijo. Vidim, da obstaja upanje.«

»Sam sem na delavnico prišel zaradi težav, ki so se sicer izkazovale v fizični obliki, a so dejansko psihološkega izvora. Diagnoza, ki si je hkrati vesel, saj veš, da je telesno vse OK, a hkrati diagnoza, ki odpira povsem nov pogled nase. Za nekoga, ki je po naravi čustveno vase zaprta oseba, kar jaz sem, je odpiranje fronte notranjega boja precej hud udarec. In tu se pokaže pomen strokovne pomoči, ki sem je bil deležen. Spoznanje, da gre za rešljive težave, te spremlja skozi celotne delavnice. A vsi vemo, da je najlažje reči, da rešitev obstaja. Kljub vsemu zavedanje opaženih težav hkrati spremlja resen strah o lastnih zmognosti reševanja le-teh. In tu se pokaže koristnost delavnic, vsebinska ustreznost in strokovno znanje svetovalnega osebja, v mojem primeru ge. Maruše Naglič. V navidezno izgubljenem boju, ki sem ga povsem nezavedno bil zadnja leta, in ob hkratnem soočenju z dejstvom, da se boj šele zares začel, me ga. Maruša opomni, da sem s svojimi dejanji pravzaprav že začel prevešati tehtnico na zmagovito stran, čeprav se tega nisem zavedal. A treba je priznati nekaj: dejanja, ki obračajo tehtnico, izvirajo iz zaznavanj, pridobljenih skozi vaše delavnice. Verjetno sem z vstopom na ta vlak ujel povezavo do boljše prihodnosti! Hvala vam in celotnemu osebju Centra za krepitev zdravja.«

Ker stres doživljamo vsi in se mu ne moremo vedno izogniti, je pomembno, da se znamo z njim učinkovito spoprijeti. Prvi korak je, da prepoznamo, da je neka situacija za nas stresna (npr. pogosti prepiri s partnerjem). Drugi korak je razmislek, ali lahko kaj spremenimo (npr. poskušamo najti ustrežnejši način komunikacije, se vključimo v partnersko terapijo) oziroma se izvoru stresa izognemo (prekinemo odnos). Če ugotovimo, da je problem rešljiv, poiščemo način, da ga rešimo. Kadar obstaja možnost, da nekaj spremenimo in posledično nismo več pod stresom, je to gotovo najbolj učinkovito. Včasih pa se to ne da, saj na izvor stresa nimamo vpliva (npr. dolgotrajna bolezen bližnjega). Takrat je pomembno, da svojo pozornost usmerimo v čim boljše lastno počutje, izrazimo svoja čustva, poskrbimo za sprostitvev in se ne prepuščamo negativnim mislim. Ukvarjanje s stvarmi, na katere nimamo vpliva, nam le jemlje moči in nas še dodatno zbega.

Izjemnega pomena pri obvladovanju stresa so tudi kvalitetni medosebni odnosi, kar potrjujejo številne sodobne raziskave. Če svoje občutke nekemu zaupamo, namesto da jih držimo in kopičimo v sebi, nam je lažje. Hkrati ljudem s tem, ko jim povemo, kako se počutimo, damo možnost, da nas razumejo in so nam v oporo. Ponudijo nam lahko tudi praktično pomoč, če jo potrebujemo. Menim, da je najbolje, da vsak sam zase opazuje in ugotovi, kaj ga sprosti in napolni z energijo. To je lahko npr. kopel, masaža, poslušanje dobre glasbe, igranje družabnih iger, pisanje dnevnika, različni hobiji, dobra družba ... Zelo priporočljiva je redna fizična aktivnost (šport, sprehod v naravi, joga), ki dobro vpliva tako na fizično kot na psihično počutje. Koristne so tudi različne tehnike sproščanja, kot so dihalne tehnike, postopno mišično sproščanje, vodene vizualizacije in druge, s katerimi lahko načrtno dosežemo sprostitvev in umiritev. Sproščanje je večšina, ki se je mo-

ramo naučiti in to ni vedno lahko.

V Centru za krepitev zdravja, ki deluje v okviru Zdravstvenega doma Celje (tudi na zdravstvenih postajah Štore in Vojnik), sta od leta 2015 dalje na voljo brezplačni delavnici Tehnike sproščanja in Spoprijemanje s stresom, kjer se lahko naučimo nekaterih tehnik sproščanja, razmislimo o svojih načinih spoprijemanja s stresom in izvemo kaj novega, kar nam bo pri obvladovanju stresa v pomoč. Prav tako je možnost obiska brezplačne delavnice za Podporo pri spoprijemanju z depresijo in delavnice Podpora pri spoprijemanju s tesnobo. Za informacije o možnosti vključitve v posamezne delavnice ali prijave na katero izmed delavnic se obrnite na Marušo Naglič, univ. dipl. psihologinjo. Dosegljiva sem na telefonski številki 03 543 47 02 ali po elektronski pošti marusa.naglic@zd-celje.si.

Maruša Naglič, univ. dipl. psihologinja

Čebelarstva kulturna dediščina – AŽ panj in čebelnjak

Slovensko čebelarstvo se v mnogih pogledih razlikuje od čebelarstev drugih dežel. Že poslikavanje panjskih končnic je posebnost, ki ji ni para v svetu, saj se je pojavila in se sčasoma razvila v pravo ljudsko umetnost samo na ozemlju, kjer smo živeli Slovenci, torej v današnji matični Sloveniji in delno v zamejstvu v Italiji in na Avstrijskem Koroškem. Kaj je motiviralo naše prednike pred dvesto leti, da so se lotili slikanja panjev, lahko danes samo ugibamo. Najverjetneje občudovanje marljivih čebelic, ki so jim bile vzor pridnosti, redoljubnosti in ljubezni do doma, saj so ga neustrašeno branile pred sovražniki tudi za ceno lastnih življenj. Zato ni čudno, da najdemo na starih čebelnjakih še danes kakšen obledel napis, kot je na primer tale: *Ko delo vaše opazujem, lenobe svoje se sramujem*, ali pa: *Po čebelah se zgleduj!* Kakšno spoštovanje so uživale pri ljudeh čebele, lahko vidimo tudi iz starih črnbelih fotografij, ki so nastale v začetku prejšnjega stoletja. Kadar se je hotel čebelar fotografirati ob čebelnjaku ali pri kakšnem čebelarskem opravilu, si je nadel najboljšo obleko ali celo ljudsko nošo. Čebela tudi ne pogine, kot velja to za ostale živali, ampak umre.

V pričujočem sestavku se želim nekoliko bolj posvetiti slovenskemu ljudskemu panju »žnidersiču« in kranjskemu čebelnjaku, ki predstavljata dva pomembna elementa naše kulturne čebelarstva dediščine. V drugi polovici 19. stoletja je prišlo do velikih odkritij in inovacij na vseh področjih človekovega ustvarjanja in tudi čebelarstvo pri tem ni bilo izvzeto. Pravo revolucijo je pomenil izum panja s premičnim satjem, kateremu je botroval ameriški čebelar Langstroth. Zaradi svoje praktičnosti in enostavnosti se je kmalu po nastanku leta 1852 razširil po vseh ameriških zveznih državah, nato pa še po ostalih celinah sveta. Danes ga najdemo povsod, tudi v Sloveniji. Njegova velika prednost pred ostalimi panjskimi sistemi je v tem, da ga čebelar zelo preprosto povečuje z dodatnimi nakladami in ga tako prilagaja moči posamezne čebelje družine. Izdela ga lahko vsakdo, ki ima vsaj nekaj osnovnega mizarkega orodja in ročnih spretnosti. V Sloveniji se je pojavil v začetku prejšnjega stoletja, vendar se zanj naši čebelarji niso ogreli. Tisti, ki so ga poiskovali, so našli na njem cel kup napak. Pritoževali so se, da je neroden za prevoz, da čebele v njem slabo prezimujejo, ker stoji na prostem, je izpostavljen vremenskim

ujmam, zaradi česar les hitro propade, pa tudi zato, ker ga tuje čebele rade ropajo. V roke ga je dobil tudi znani velečebelar in podjetnik Anton Žnideršič iz Ilirske Bistrice. Nekaj časa ga je preizkušal, nato pa zavrgel iz podobnih argumentov kakor mnogi čebelarji. Toda njegov nemirni, ustvarjalni duh ni počival. Želel je ustvariti moderen panj, ki bi zadovoljeval potrebe slovenskih čebelarjev in ki bi se navezoval na tradicijo. To pomeni, da bi bil praktičen za prevažanje na paše ter da bi se ga lahko zlagalo v čebelnjak, kot so nekdanji naši predniki zlagali kranjčice. Pri snovanju mu je kot vzorec služil tako imenovani »listovni« panj nemškega učitelja Albertija. Temeljito ga je predelal in ga po večletnih poizkusih leta 1910 končno ponudil slovenski čebelarski javnosti. Zanj je napisal tudi navodila, v katerih je pojasnil, da novi panj ni idealen, ker idealnega panja ni mogoče narediti, je pa neprekosljiv za prevažanje na paše. Kmalu se ga je oprijel naziv »žnideršič« ali pa AŽ panj (skrajšano Alberti Žnideršič) in tako ga poimenujemo še danes.

V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja se je med slovenskimi čebelarji pojavila manjša skupina nezadovoljnežev, ki je smatrala, da je »žnideršič« zastarel in da bi bil vendarle že čas za uvajanje nakladnega sistema panjev, predvsem Langstrotovega, ki ga s kratico imenujemo tudi LR panj. Tisto obdobje imenujemo tudi čas »panjske vojne«, ki pa ni prinesla kakšnega večjega preobrata. AŽ panj je danes še vedno enako priljubljen, kakor je bil pred sto leti. Zanimivo je, da so se zanj začeli zadnje čase zanimati tudi tuji čebelarji. Pred tremi leti je pripeljal v Slovenijo na strokovno ekskurzijo prvo skupino čebelarjev iz Amerike naš rojak Mark Simonitsch. Obiskali so več naših čebelarstev in ko so videli, s kakšno lahkoto opravlja čebelar pregled čebeljih družin v AŽ panjih in da pri delu lahko celo sedi, da se torej sploh ne utruji, so navdušeno vzkliknili: »To je idealen panj za starejše čebelarje, ki nas je vedno več, ne samo v Ameriki, ampak v vsem razvitem svetu. Z njim bomo lahko čebelarili še v visoki starosti.«

Že prvo leto so uvozili v ZDA zabojnik, napolnjen z »žnideršiči«, ki so jih ameriški čebelarji kljub visoki ceni dobesedno razgrabili, letos pa

je šel čez veliko lužo že tretji zabojnik naših panjev. Prof. Janko Božič z Biotehnične fakultete v Ljubljani je že drugič v zadnjih dveh letih obiskal ameriške čebelarje in tam predaval o tehniki čebelarjenja v našem panju. Za njihove potrebe je napisal celo priročnik v angleščini. In zadnja zanimiva novica: pri piscu teh vrstic se je nedavno mudil polkovnik Todd A. Scattini, ameriški vojaški ataše, akreditiran pri ameriškem veleposlaništvu v Ljubljani. Povedal je, da bi mnogi ameriški vojaški veterani, med katerimi je veliko invalidov, radi čebelarili, toda nakladni LR panj jim tega ne omogoča. Ko pa je videl fotografijo slovenskega čebelarja iz okolice Pivke, ki je brez obeh nog in na invalidskem vozičku uspešno čebelari z dvajsetimi AŽ pani, je prišel na idejo, da bi bil slovenski panj idealen tudi za ameriške vojne invalide. In še to: ne samo ameriški, zanj se zanimajo španski, francoski in še posebej italijanski čebelarji. Za slednje smo imeli letos na Goriškem že nekaj praktičnih delavnic, za drugo leto pa jih pripravljamo še več.

S slovenskimi panji so ozko povezani tudi kranjski čebelnjaki. V naši deželi jih je preko 10.000 in so marsikje prepoznavni znak Slovenije, podobno kakor cerkvice na gričih in hribih. Čebelnjake so imeli nekdanj tudi v nemško govorečih deželah (v Avstriji, Nemčiji in Švici), toda pred pol stoletja so začeli tam uvajati ameriški nakladni sistem, ki ne potrebuje skupne varne strehe čebelnjaka, zato so ti počasi izginjali. Še največ se jih je ohranilo v Švici, toda tisti se že na zunaj ločijo od naših, posebej po obliki strehe. Erika Mayr, predsednica čebelarskega društva Charlottenburg-Wilmersdorf, enega od 14 čebelarskih društev v Berlinu, pravi, da smo Slovenci lahko srečni, ker nam je uspelo ohraniti dragoceno kulturno dediščino naših prednikov, kar pa nemškim zaradi nekakšnega napredka ni bilo dano. Čebelnjak predstavlja za čebelarja kraj, kamor se rad umakne in kjer se umiri. Vedno več je takšnih, ki so svoje čebelnjake preuredili v nekakšne apiterapevtske komore, kjer lahko njihovi prijatelji in znanci vdihavajo zdravilni aromatični zrak, ki veje iz panjev. Čebelnjaki torej niso le manjše ali večje hišice, v katerih so čebele varne pred dežjem, vetrom, mrazom ali poletno pripeko, ampak postajajo pravi sanatoriji, v katerih se človekov duh in telo dobro počutita.

Franc Šivic

Apiturizem ali čebelarški turizem

Čebelarstvo ima v Sloveniji bogato tradicijo in velik pomen, je del slovenske kulturne dediščine. V svetu je Slovenija poznana kot dežela čebelarjev. Čebelarska zveza Slovenije kot ena od najbolje organiziranih nacionalnih čebelarskih organizacij uživa izjemno spoštovanje in priznanje v svetu v tem, da čebelarji pri nas čebelarijo »z dušo«, da so naši čebelji pridelki naravni, da ohranjamo in ščitimo našo avtohtono Kranjsko sivko kot eno od najbolj zaželenih vrst čebel na svetu. Obiski čebelarstev in predstavitve pomena čebel so postajali vse pogostejši in porodila se je ideja o razvoju novega produkta: čebelarskih oz. apidoživetij.

S pojavom in razvojem apiturizma se oblikuje povsem nova dimenzija pojmovanja turizma, potovanj in počitnic ter pomembno - njihovih učinkov. Apiturizem predstavlja razvoj in promocijo zelenega, ekološkega, trajnostnega turizma. Predstavlja ključni segment zelenega gospodarstva in s tem turistični produkt, ki temelji na inovativnosti, razlikovalni prednosti in visoki dodani vrednosti. Obsega okoljski, družbeni, gospodarski in podnebni vidik, torej vse štiri temelje trajnostnega turizma. Prav elementi trajnostnega razvoja so največja konkurenčna prednost. Osnova za uspešen razvoj apiturizma je povezovanje čebelarstev, ponudnikov turističnih proizvodov, turističnih društev, lokalnih skupnosti in države ter partnerski nastop pri oblikovanju ponudbe, pozicioniranju in trženju.

Pri ponudnikih apiturizma obiskovalci spoznajo vse: od čebelarske kulturne dediščine, medovitih rastlin, pomena čebel za okolje, življenje in člane čebelje družine ter njihovo vlogo v panju, ... Apiturizem

je tako priložnost osveščanja otrok, mladine, pa tudi širše javnosti o pomenu ohranjanja okolja, čebel in čebelarstva, kulturne dediščine, tudi o pomenu lastne pridelave hrane in pomena celotnega kmetijstva. Organizirane so številne delavnice risanja panjskih končnic, peke medenjakov in izdelave lecta, dražgoških kruhkov, izdelave sveč in drugih izdelkov iz čebeljega voska.

Slovenija je prva in trenutno edina država, ki uvaja certificiranje ponudnikov apiturizma. Certifikati odličnosti zagotavljajo nadzor nad ponudbo in kakovostjo storitev ter spodbujajo konkurenčnost. Trenutno imamo uspešno certificiranih 31 ponudnikov. Certificiranje pomeni presojo specializiranosti in usmerjenosti dejavnosti različnih ponudnikov (kmetij, muzejev, prodajaln) in ocena izpolnjevanja kriterijev za pridobitev certifikata dobrega ali odličnega ponudnika apiturizma. Ena, dve ali tri čebelice označujejo

zadovoljevanje osnovnih pogojev, urejenosti objektov ponudnika in okolice, ekološko ali biodinamično čebelarjenje, sposobnost privlačne predstavitve dejavnosti in produktov, inovativnost embalaže, sposobnost ustvariti apidoživetje, elementi presenečenja ipd.

Ponudniki apiturizma v Sloveniji so povezani v Sekciji za apiturizem, ki deluje pod okriljem Čebelarske zveze Slovenije. Vodi jo Blaž Ambrožič, ki je eden od ponudnikov čebelarskega turizma. Cilj sekcije je povečati prepoznavnost slehernega ponudnika in s tem obisk ponudnikov apiturizma. To bi prispevalo tudi k večji prepoznavnosti čebelarstva, povečanju osveščenosti širše javnosti, odnosa do čebel in okolja ter na drugi strani prepoznavnosti odličnih čebeljih pridelkov. Obiščite ponudnike apiturizma in presenečeni boste nad njihovo ponudbo. Najsi gre za ležanje na panjih, izdelovanje izdelkov iz čebeljega voska, peko medenjakov ali pa klepet ob medicini, naši čebelarji se vam bodo posvetili z ljubeznijo in znanjem. Obiščite jih, ne bo vam žal!

Tanja Magdič

Čebelarska zveza Slovenije

Javna svetovalna služba v čebelarstvu

Brdo pri Lukovici 8, 1225 Lukovica

Tel. 01 7296 104, fax. 01 7296 132

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja - Evropa investira v podeželje

Celje • Laško • Štore • Vojnik

Potrditev Strategije lokalnega razvoja in Lokalne akcijske skupine Raznolikost podeželja

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je ob soglasju Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo z odločbo potrdilo Strategijo lokalnega razvoja območja občin Celje, Laško, Štore in Vojnik ter Lokalno akcijsko skupino Raznolikost podeželja.

Potrditev je na območju Lokalne akcijske skupine (LAS) omogočila izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost (**CLLD - Community Led Local Development**), in s tem koriščenje 1.426.100,00 EUR sredstev za izvajanje razvojnih operacij v obdobju do konca leta 2023. Sredstva so zagotovljena iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), razpisana pa bodo za izvajanje ukrepov, s katerimi želi LAS izboljšati stanje na področju delovnih mest, razvoja osnovnih storitev prebivalstva na podeželju, varovanja okolja in narave in za večje vključevanje ranljivih skupin v družbo, zlasti mladih, žensk in drugih ranljivih skupin.

V LAS Raznolikost podeželja, katerega vodilni partner je družba za ravnanje z odpadki Simbio, je trenutno vključenih 57 članov – od občin, javnih zavodov in podjetij do zadrug, društev in posameznikov.

Javna poziva v skupni višini 580.306,44 EUR (EKSRP: 289.580,32 EUR in ESRR: 290.726,12 EUR) bosta predvidoma objavljena prihodnji mesec, preostala razlika sredstev pa bo na voljo za črpanje v letih 2019 in 2020. Na javni poziv razpisa se lahko prijavijo vsi zainteresirani upravičenci s predlogi projektov.

Vse, ki jih zanima aktivno sodelovanje, vabimo, da se priključijo delovanju LAS. Prijavnica je dostopna na spletni strani LAS. Več informacij glede možnosti kandidiranja na javnih pozivih zainteresirani pridobijo na spletni strani LAS Raznolikost podeželja, po e-pošti, telefonu ali z osebnim obiskom po predhodni najavi.

Kontaktne podatki:

LAS Raznolikost podeželja, Teharska cesta 49, 3000 Celje

Vodilni partner: Simbio, družba za ravnanje z odpadki d.o.o., Teharska cesta 49, 3000 Celje

Spletna stran LAS: www.las-raznolikost-podezelja.si

e-pošta: info@raznolikost-podezelja.si, telefon: 03/425 64 66, GSM:

051 642 855

Kontaktna oseba: Primož Kroflič

Celje

Laško

Štore

Vojnik

Prostovoljci Sibahe smo prišli na idejo, s katero smo želeli razveseliti občane Štor ob občinskem prazniku. Za dobrodošlico v naš kraj smo ob občinski tabli uredili gredico s cveticami, ki jih je že drugo prispevala vrtnarija Valner iz Šentjurja. Pridne roke in dobra volja prostovoljcev so prinesli lep rezultat, ki ga še vedno lahko občudujete vsi, ki se peljete tod mimo.

Verica Štante

4. oktober – svetovni dan varstva živali

Sporočilo tega dne je zaščita in varovanje vseh živali. Na dan 4. oktobra goduje sveti Frančišek Asiški, ki je zagovarjal odgovoren in ljubeč odnos do vseh živali. Poskrbimo tudi mi tako za lastniške kot tudi za brezdomne, zapuščne ljubljence, tudi za njihovo nenadzorovano potomstvo, saj je nezaželenih mladičkov veliko, kar polni že tako preobremenjena zavetišča. Naj nas v teh dneh spremlja humana gesta **STERILIZIRAJ, KASTRIRAJ IN POSVAJAJ!** Če bi želeli v občini Štore pomagati brezdomnim živalim, pokličite Verico Štante na telefonsko številko 070/715-854.

Vrtec Lipa Štore bo tudi letos pomagal društvu Vesele nogice zbirati zamaške za otroke s posebnimi potrebami.

Ker lahko naše in Vaše otroke učimo z zgledom, je prav, da nam pri tej dobredelni akciji pomagata po lastnih zmožnostih tudi starši, stari starši, občani in seveda otroci.

Otrok, ki potrebuje pomoč, je vsako leto **več**, sredstev pa vsako leto **manj**. Skupaj lahko spremenimo prihodnost teh otrok in hkrati pripomoremo k čistejši naravi, ki bo ostala otrokom.

Zamaški se bodo zbirali v Vrtcu Lipa na vseh vhodih: vhod **A**, vhod **B** in vhod **C**.

Zahvaljujemo se Vam za pomoč v imenu vseh otrok!

Karmen Zalokar, koordinatorica ekovrta

STORKOM ŠTORE, TRGOVINA IN POSLOVNE STORITVE, d. o. o.
Železarska cesta 1, 3220 Štore
TEL: 03/780 58 00 FAX: 03/780 58 30
info@storkom.si http://www.storkom.si

**SI ŽELITE JESENSKE IDILE
NA OBRONKIH POHORJA?**

VABLJENI NA KOPE IN ROGLO!

NUDIMO:

◦ **apartmaje za 2–6 oseb,**
kjer lahko aktivno preživite počitnice,
se sprehajate v naravi in si nabereite
energijo za dolgo zimo, ki je pred vrati.

Minimalno bivanje 2 noči.

Prvih 10 naročnikov ima **10 % popust.**

VABLJENI!

Prijave sprejemamo na spletni strani:

<http://www.storkom.si/>

[letovanje/prijavnica-za-letovanje](http://www.storkom.si/letovanje/prijavnica-za-letovanje)

Aktivno Medobčinsko društvo delovnih invalidov

*Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep
kot zvezda na nebu ...
(Tone Pavček)*

Vem, da je to misel, ki velja tudi za nas. Naše društvo je zelo številčno. Nekateri člani so starejši, drugi so zelo bolni, tretji se včlanijo zato, da imajo določene ugodnosti, veliko pa nas je včlanjenih že vrsto let z namenom, da pomagamo drug drugemu in se družimo. V petek, 1. 7. 2016, smo se družili na Lopati. Že vrsto let pripravljamo v poletnem času druženje s športnimi igrami, na katerega povabimo tudi težke invalide. Danes se nas je na tem čudovitem prostoru zbralo 127 članov, spremljevalcev in gostov. Nekateri so se pripeljali z avtobusom, drugi z osebnim avtomobilom, nekateri pa so prišli kar peš. Vesela sem bila, da so se povabilu odzvali člani Društva invalidov Zagorje ob Savi, predstavniki invalidov Laško in Žalec. Ponosni smo, da sta nas s svojo prisotnostjo počastila župan občine Vojnik, gospod Branko Petre, in župan občine Štore, gospod Miran Jurkošek. V pozdravnem govoru sta pohvalila sodelovanje z društvom, pomen druženja in vključevanja invalidov v različne programe in dejavnosti. Občina Vojnik je dobitnica listine »Občina po meri invalidov«, na kar smo ponosni vsi, saj je odraz dobrega sodelovanja in posluš občine, da upošteva potrebe drugačnosti. Projekti, ki so se izvedli in tisti, ki so v izvajanju, so izboljšali položaj invalidov in ostalih občanov. V tej smeri bomo delali naprej in spodbujali še druge občine, da pristopijo k projektu. Priprave na Dobrni že zelo dobro potekajo, prav tako bo k temu projektu pristopila občina Štore.

Nato smo se pomerili v igri pikada: pomerili smo se ekipa predsednice, podpredsednika in župana obeh občin z ekipo gostov iz Zagorja ob Savi. Igra je bila zelo izenačena, zmagovalci smo bili vsi. Ekipa naših pridnih aktivistov je poskrbela, da nismo bili ne lačni in ne žejni. Pookusnem golažu je bil čas za ples in petje, tekmovanje v pikadu in drugih igrah.

Sledilo je prvo presenečenje. Angelski glas prijateljice Brigitte je pobožal naša srca. Prelepe slovenske pesmi so nam polepšale druženje, z njo smo peli kot pravi zbor.

Petje ob zvokih dua As je odmevalo daleč naokoli in le težji invalidi so žal ostali za mizo in opazovali zbrane, ki so skupaj plesali. S svojim prihodom nas je počastil še Dejan Vunjak, ki je odlično zapel Brendijeve pesmi.

Presenečenj še ni bilo konec. S svojo prisotnostjo nas je počastil še predsednik Zveze delovnih invalidov Slovenije, gospod Drago Novak. Prisotne je pristrčno pozdravil in povedal, da je vesel, da smo se v tako velikem številu zbrali, da se družimo ter se znamo poveseliti. Povedal je, da se na različne načine trudi, da se za invalide izboljšajo pogoji dela in življenja. Zakoni se nenehno spreminjajo, žal ne v dobrobit šibkejših in invalidov.

Naša muzikanta nista bila prav nič utrujena: igrala sta, mi pa smo peli in plesali. A brez Golice ni naše veselice, praviva z Ivanom Štuklekom, ki sva se ob teh lepih zvokih tudi zavrtela. Ples z g. Štuklekom je velika čast, saj jih šteje krepko preko 80 let.

Športne igre, obisk gostov in županov, ples, petje, okusna hrana in dobra pijača so nam današnji dan naredili čaroben in nepozaben. Stkala so se prijateljstva, ki jih bomo negovali še naprej.

Hvala vam, spoštovani člani, gostje, župani, predsedniki društev in Zdis. Hvala organizacijski ekipi: Poloni, Denisu, Gorazdu, Jožiju, Katicici, Zdenku, Dragu, Marjeti in vsem, ki so pomagali s svojim delom graditi mozaik sreče, mozaik nepozabnega športnega druženja na Lopati. Šport krepi telo in dušo in prav to je naš osnovni namen, ko se srečamo.

Dragica Mirnik, predsednica MDDI Celje

Tri medalje na Mednarodnih športnih igrah šolarjev na Tajvanu

50. Mednarodne igre šolarjev na Taiwanu (International Children Games – ICG) so se s slovesno otvoritvijo, ki je bila v športni dvorani Xinzhung, začele v torek, 12. julija 2016. Otvoritvene slovesnosti se je udeležilo več kot 2000 športnikov, starih od 12 do 15 let. Prišli so iz 83 mest tridesetih različnih držav sveta. Mladi športniki so tekmovali v devetih športnih disciplinah, in sicer v atletiki, plavanju, rokometu, taekwondoju, tenisu, namiznem tenisu, košarki, nogometu in odbojki. Športniki iz Celja so se pomerili v štiri

rih športnih disciplinah. Jan Berčon, Gašper Gabrovec, Ana Kenda in Gašper Plevčak so tekmovali v atletiki. Nuša Brodej, Rok Cene, Mitja Horvat, Saška Podpečan, Štorovčanka Pia Popovič in Aja Emma Wensenscgg so se pomerili v plavanju, Jure Tozon in Ana Vornšek pa v taekwondoju. V rokometu so naše barve zastopali Anže Blagotinšek, Tim Cokan, Luka Hohnjec, Tim Kroflič, Jernej Mlakar, Rene Puc, Filip Rakita, Valentin Šeško, Patrik Šuntner, Vid Turnšek in Žiga Verbovšek. Mlade športnike iz Celja so poleg plavalke Nike Kolar Josipovič iz PK Posejdon spremljali štirje trenerji: Urh Poteko (atletika), Matej Črtnik (plavanje), Tamara Ibrić (taekwondo) in Blaž Cizej (rokomet).

Zlato medaljo so osvojili starejši dečki rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško, katerega član je naš sokrajan Jernej Mlakar. Prvi bronasti medalji za mesto Celje v olimpijski verziji taekwondoja pa sta na četrtkovem tekmovanju osvojila člana Športnega društva Slavko Šlander, Ana Vornšek in Jure Tozon.

Obisk SIBAHE – Slovenske banke hrane

Banke hrane so neodvisne humanitarne organizacije, ki so namenjene predvsem zbiranju in distribuciji hrane, in sicer tistim, ki je nimajo ali se soočajo z njenim pomanjkanjem oz. tistim, ki si zaradi oteženih življenjskih razmer ne morejo privoščiti ustreznega nakupa hrane.

V četrtek, 9. 6. 2016, so nas v vrtcu obiskali predstavniki Sibahe, ki deluje tudi v naši občini. Otroci so dobili majice in balone, mi pa smo zanje narisali risbice in gostom zapeli nekaj pesmi.

Karmen Gorjup Žgank

Praznovanje praznika KS Svetina in 10. jubilejni pohod »Po Anzekovih poteh«

Tudi letošnji krajevni praznik Krajevne skupnosti Svetina, ki ga krajevna skupnost sicer praznuje 29. avgusta v spomin na prihod prvega učitelja na Svetino in s tem na začetek rednega izvajanja šolske dejavnosti na območju Svetine, smo praznovali skupaj z zaključkom zdaj že tradicionalnega, desetega pohoda Po Anzekovih poteh 10. septembra 2016.

Ideja o pohodu se je pred desetimi leti rodila pri družini Sikošek, naslednje leto so na pot povabili še nekaj znancev in prijateljev, letos, po desetih letih, pa se je na pot podalo že več kot 170 pohodnikov. Pohod, ki ga organizira Zveza kulturnih društev »Možnar« občine La-

ško in programski svet – etno odbor Jureta Krašovca, se je sklenil s priložnostno sveto mašo v cerkvi Marije Snežne, ki jo je daroval celjski škof, msgr. dr. Stanislav Lipovšek ob somaševanju kaplana Ivana Hrastnika. Sledilo je praznovanje krajevnega praznika z nagovori župana občine Štore Mirana Jurkoška, župana občine Laško Franca Zdolška, celjskega škofa, msgr. dr. Stanislava Lipovška, in predsednice Programskega sveta Etno odbora Jureta Krašovca pri ZKD Možnar občine Laško, Urške Knez. Za pester kulturni program je poskrbela združena godba, sestavljena iz Pihalne godbe Laško pod vodstvom Gašperja Salobirja, Pihalnega orkestra Šentjur z dirigentom Jurijem

Hladnikom, Pihalnega orkestra štorskih železarjev z dirigentom Aljošo Jurkoškom, Veteranske godbe Gambrinus Laško z dirigentom Ivanom Medvedom ter domače Svetinske pihalne godbe, ki ji že 22 let dirigira Anzekov sin Ivan Ulaga. Da bi obudili melos igranja Anzekovega klarineta, smo v goste povabili tudi Boštjana Čretnika in Janka Kolarja ter Petra s prijatelji. Organizatorji pohoda so v znak zahvale podelili tudi spominska darila, stare strešnike iz svetinske cerkve sv. Križa, ki so jih za to priložnost likovniki Likovnega društva Laškoobarvali in poslikali. Spominska darila so prejeli: Občina Štore, Občina

Laško, Škofija Celje, Krajevna skupnost Laško in Vlado Marot, za udeležbo na vseh 10 pohodih pa tudi Terezija in Cvetka Sikošek.

Po uradnem delu so sledile družabne igre med posameznimi zaselki Krajevne skupnosti Svetina, Javornika, Kanjuc, Svetine in Svetlega Dola ter ekipo Godbe na pihala Svetina. Tekmovalci so se pomerili v štirih disciplinah ter poskrbeli za napeto tekmovalno vzdušje. Za veselo vzdušje pa je v nadaljevanju poskrbel ansambel Slemenšek.

Za vse udeležence smo organizatorji praznovanja skupaj z Muzejem Laško, Domoznanskim oddelkom Osrednje knjižnice Celje in ob pomoči družin Mlakar in Ulaga pripravili spominsko razstavo o življenju in delu Ivana Ulage – Vrhovskega Anzeka, ki si jo bo v prihodnjih mesecih mogoče ogledati v Muzeju Laško, Osrednji knjižnici Celje in Kulturnem domu Štore. Izšla je tudi spominska zgbanka z naslovom »Anzekove poti«, v kateri je predstavljeno življenje Ivana Ulage, godba na pihala Svetina te zgodovina pohoda.

Ob tej priložnosti se želim še enkrat zahvaliti vsem, ki ste kakorkoli pomagali, da je praznovanje uspelo, še posebej pa županu občine Štore Miranu Jurkošku za pomoč pri organizaciji, Janiju Jurkošku in Vinku Horjaku za kuhanje golaža, vsem gospodinjam, ki ste spekle kruh, gasilcem PGD Svetina za pomoč pri postavitvi prireditvenega prostora, delavkam Centra za preventivo zdravja za predstavitev programa Svit in seveda vsem krajankam in krajanom za obisk.

Andreja Videc

Predstavitev Slovenske vojske in policije v športnem parku na Lipi

Slovenska vojska in policija sta se že dvanajstič predstavili v športnem parku na Lipi. Tokrat v jesenskem času, ker nam je v spomladanskem nekoliko ponagajalo vreme. Vojaki so predstavili svojo osebno opremo in oborožitev ter vojaška vozila. Predstavili so vojaško taktično stezo za otroke, na kateri so lahko otroci preizkušali svoje gibalne sposobnosti. Razumljivo, da to stezo uporabljajo v vojašnicah tudi sami. Slovenska vojska je dober zaposlovalec zdravih, izobraženih in mladih ljudi. Takšne predstavitve v lokalnem okolju so

čudovita priložnost za spoznavanje vojaškega poklica.

Policija se našemu vabilu z veseljem odzove vsako leto. Tudi oni so prikazali svojo opremo, ki je nujno potrebna za njihovo delovanje. Otroci so jo z zanimanjem občudovali. Izjemno zanimanje in navdušenje pa je nastalo, ko so svoj nastop z iskanjem prepovedanih drog pričeli službeni policijski psi.

Letos se je predstavitev udeležilo veliko obiskovalcev. Razveselili smo se vsakogar. Tudi na takšen način skrbimo za promocijo naše občine v

slovenskem prostoru. Naklonjeno nam je bilo tudi vreme. Prizadevni delavci Doma na Lipi so pripeljali svoje oskrbovance. Letos se je prvič predstavil tudi Center za krepitev zdravja, ki deluje v ZD Celje. Prizadevne sestre so imele polne roke dela.

Tako je bilo v dopoldanskem delu v športnem parku na Lipi nadvse živahno. Popoldne je potekal še tradicionalni nogometni turnir, na katerem so sodelovale sledeče ekipe: ekipa Ministrstva za obrambo RS, MO Celja in ekipe Šentjur-Ponikva, ekipa županov, zdravnikov, ekipa Policijske uprave Celje ter ekipa pripadnikov vojašnice Franca Rozmana Staneta iz Celja in seveda ekipa domačinov. Zahvaljujem se vsem, ki so na tej predstavitvi aktivno sodelovali. Dokazali smo, da smo v Štorah odlični organizatorji in dobri gostitelji. Moja največja in iskrena zahvala pa je namenjena vodstvu Osnovne šole Štore, njihovim učiteljem in vzgojiteljicam vrtca, ki so pripeljali otroke v tako velikem številu. Naši otroci so resnično največji in najbolj hvaležni obiskovalci takšnih prireditev. Nasvidenje prihodnje leto na 13. srečanju Slovenske vojske in policije na Lipi.

Srečko Križanec

Zlata poroka Helene in Rudija Kresnika

"Kdor si hoče ohraniti družinsko srečo, naj ne skopari z drobnimi pozornostmi in ljubeznivostmi. Brž ko se mu ponudi priložnost za kako prijazno dejanje, naj ga takoj tudi stori in naj ne čaka na jutri."

Dale Carnegie

Resnična ljubezen in pravo prijateljstvo, poštenje in zvestoba, iskrenost. Vse to so niti, iz katerih se tke zakon. Helena in Rudi Kresnik prav zagotovo vesta, kako je potrebno ohrani

niti dober zakon. Srečala sta se 21. oktobra 1965 pri Sv. Uršuli v Dramljah, kjer je bil praznik »lepe nedelje«. Veselica je bila usodna kot za mnoge v tistih časih, naslednje leto pa sta spoznala, da sta za skupaj, zato sta se tudi poročila. Od takrat vsako leto obiščeta Sv. Uršulo nad Dramljami. Kmalu se jima je rodila hči Darja in nekaj let za tem še sin Rudi. Vsa leta sta živela v Kompolah, kjer sta si leta 1969 zgradila tudi hišo. Nato se je cela družina preselila v Švico, kamor sta odšla za delom. Tam so živeli deset let in se nato predvsem zaradi otrok vrnili

v domovino. Rudi pove, da mu ni žal izkušnje, da so živeli v tujini in se potem vrnil nazaj. Pripomni pa še, da se je v tem času ponovno rodil, saj je preživel hudo prometno nesrečo.

Njuno življenje ni nikoli dolgočasno. Helena vrtnari, peče dobrote, kot so orehova potica, jabolčni zavitek in razna peciva, ki gredo vsem v slast. Sodeluje v Aktivu žena v Kompolah, k telovadbi je hodila dvajset let. Rudi prav tako vrtnari, gobari in zelo rad smuča. Oba rada plešeta: od leta 2003 do 2010 sta plesala pri folklorni skupini Stari prijatelji.

Zelo sta družabna in prijateljstvo je zanju pomembno. Nikoli nista odrekla povabilom na poroke, obletnice, rojstnodnevnim in drugim praznovanjem. Za njima je kar enaindvajset porok - trikrat sta bila priče in kar devetkrat botra. Morda je ravno zato njuno praznovanje zlate poroke trajalo kar tri dni in kar ni bilo konca obiskov, druženja in daril. V družbi sta vedno dobrodošla in njuna hiša je vedno polna prijateljev. Pravita, da prijatelji in družina spremenijo hišo v dom. Največja sreča poleg hčerke Darje in sina Rudija pa so njuni trije vnuki: Dejan, Primož in Aleks. Zelo se razumeta tudi z zetom Božom in snaho Janjo.

Ko ju vprašam, kaj se jima je v letih skupnega življenja zdelo najlepše, sta soglasna in rečeta: »Čisto vse!«. Ničesar ne obžalujeta. V dobrem in slabem sta prišla do zlate poroke. Petdeset let skupnega življenja, ki ga odlikuje ljubezen, razumevanje, obojestransko strpnost, odkritost in medsebojno komuniciranje, je za njima. »Potrebno si je povedati, če ti pri partnerju kaj ne odgovarja, in reševati probleme proti,« še pripomneta.

Ob obisku sem občutila njuno srečo, saj sta mi pripovedovala tako, kot bi se ravno zgodila tista nedelja na Sv. Uršuli.

Bodita srečna še naprej in uživajta življenje!

Rosvita Jager

Občinsko strelsko prvenstvo

Tako kot vsako leto je strelsko društvo Kovinar Štore tudi letos organiziralo občinsko prvenstvo v streljanju z zračno puško. Tekmovanje je potekalo v starostnih kategorijah: mladinci do 18. leta, seniorji od 18. do 50. leta, veterani nad 50 let in posebna kategorija ženske ne glede na starost.

Tekmovanje je odprl župan občine Štore, gospod Miran Jurkošek. V svojem govoru je pohvalil delo in vztrajnost društva ter poudaril, da bo občina podpirala dejavnost društva in pomagala, kolikor bo v njeni moči.

Tekmovanje se je lahko začelo. Naši člani so pomagali neveščim strelcem, da so dosegli čim boljši rezultat. Strelstvo je šport, ki zahteva umirjenost, zbranost, mirno roko ter ostro oko.

Občinskega strelskega prvenstva se je udeležilo 14 tekmovalcev. Doseženi so bili naslednji rezultati po starostnih kategorijah:

Mladinci:	doseženi krogi
1. mesto: Urška Dobovišek	59
2. mesto: Miha Selič	41
Seniorji:	
1. mesto Branko Brecl	66
2. mesto Zvone Jager	49
Veterani:	
1. mesto Milan Vrbajac	81
2. mesto Marjan Dobovišek	80
3. mesto Stane Ivanšek	70
Ženske:	
1. mesto Vesna Inkret	75
2. mesto Biserka Otorepec	62
3. mesto Tatjana Arčan	29

Vsem tekmovalcem iskrene čestitke z željo, da naslednje leto dosežejo še boljši rezultat in da prihodnjič pripeljejo s seboj svojega prijatelja, ljubitelja strelstva.

Konec oktobra 2016 smo strelci organizatorji večjega regijskega strelskega tekmovanja. Predvidevamo, da se bo tekmovanja udeležilo 8 ekip s po tremi tekmovalci.

Zahvaljujem se našim članicam in članom za pomoč pri izvedbi tekmovanja in pogostitvi tekmovalcev. Za dobro voljo je poskrbela Vrbičina harmonika in ostali inštrumenti.

Vlado Bogdanović

Drage planinke, planinci, pohodniki!

Letno obdobje obiska naših gričev, hribov in gora prehaja v jesensko-zimski čas. To pomeni, da moramo pri načrtovanju naših aktivnosti upoštevati sledeče dejavnike:

- krajši dan,
- meglo,
- mraz in
- hitre spremembe vremena.

Zaradi vsega naštetega moramo kot obvezno opremo v nahrbtnik vložiti: svetilko, rokavice, kapo in pelerino.

Zavedati se moramo, da s koncem poletja zapirajo planinske kočice (predvsem v visokogorju), ostale pa prehajajo na jesensko-zimski delovni čas. Zaradi tega se je pred odhodom potrebno pozanimati, ali se na naši načrtovani poti nahaja kočica, ki je odprta (informacije dobite na spletni strani Planinske zveze Slovenije).

Če je kočica zaprta, se je potrebno opremiti z zadostno količino hrane

in tople pijače. Predvideti morate, kje na poti boste počivali, da se prehitro ne utrudite in pravilno porazdelite moči še za preostali del poti.

Za obisk sredogorja morate v snežnih razmerah spremljati stopnjo ogroženosti in nevarnosti snežnih plazov.

Med obvezno zimsko opremo za zimске podvige spadajo: zimski čevlji, dereze, cepin, plazovna žolna in lopatka.

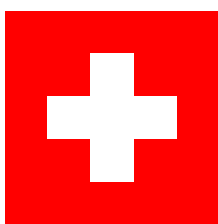
Kljub zahtevnosti takih tur se nikar ne ustrašite težavnosti, saj je doživetje v snežnem metežu nepopisno.

Vsem, ki se boste podali na pohode po naših poteh, svetujem, da hodite po uhojenih planinskih poteh, označenih s smernimi tablami in Knafelčevo markacijo ter upoštevate morebitna opozorila na poteh.

Vsem želim vesel, stabilen, varen korak in veliko lepih doživetij pri utrjevanju starih ter spoznavanju novih poti in vrhov.

Valter Jelen, predsednik PD ŽELEZAR ŠTORE

Allalinhorn (4025 m), Švica (19.09. - 21.09.2016)

Končno je prišel čas, ko se bomo odpravili proti Švici in njenim mogočnim goram. V petek, 19. avgusta, se nas je pet članov odprave:

Mateja, Metka, Marko, Valter in Rajko zbralo v Celju in se s kombijem ob 22. uri odpravilo na pot.

Po dobrih dveh urah vožnje po avtocesti smo bili že na slovensko-italijanski meji. Italija je kar dolga in ni ji videti konca, pa vendar več, da si z vsakim prevoženim kilometrom bliže cilju.

Pot je potekala z nekaj vmesnimi postanki povsem brez težav. V jutranjih urah smo se preko prelaza Simplon pripeljali na prvi cilj, to je v mestece Saas Fee (1800 m), ki leži neposredno pod izteki ledenikov. Poleg tega so v mestu zanimive tudi stare hiše, ki ležijo na

kolih – po pripovedovanjih najbrž zato, da jih podgane ne morejo doseči. Parkirali smo na zavarovanem parkirišču in pozajtrkovali, nato pa se z opremo napotili peš proti žičnici, ki vozi do Felskina (3000 m).

Po skoraj 800 km vožnje in nekaj malega vožnje z gondolo smo bili že na snegu in veselo smo korakali proti prvemu cilju, to je koči Britannia Hutte (3030 m). Po obilni večerji smo se kmalu odpravili k počitku, saj nas je naslednji dan zgodaj zjutraj čakala glavna tura na vrh Allalinhorna (4027 m).

ti, da je tam bolj malo prostora, smo tudi mi kar obstali v ozki stezi na grebenu. Kmalu je pripeljal helikopter in reševanje dveh ponesrečencev se je začelo. Ker je bilo to kar daleč od nas, ne vemo natančno, za kaj je šlo. Po kake pol ure čakanja na mestu smo le lahko krenili naprej. Dosegli smo zahtevno steno in žleb pod vrhom, kjer smo morali uporabiti kar nekaj znanja iz tehnike plezanja, sidrišče, vrvi...

Pot na Allalinhorn je potekala s kar nekaj težavami. Zbudili smo se ob 2.30, pojedli zajtrk, v kuhinji so nam pripravili topel čaj za v termovke, oblekli smo se in ledeniško opremili (dereze, cepin, pas, naveza) ter šli za sojem lučk odprav pred nami, ki pa so počasi izginjale, saj je bila še trda tema in za povrh še megla. Ker pot ni nič označena in tudi stopinj na snegu in ledu ni bilo videti, smo se malo težje orientirali. Ko je megla le malo izgnila in se je začelo svitati, smo ugotovili, da se moramo usmeriti proti velikemu in z ledeniški razpokami prepredenemu ledeniku Hohlaubgletcher. V navezi smo se prebijali preko nevarnih razpok in dosegli vrhnji greben Hohlaubgrata. Ozka pot po grebenu je postajala vse bolj strma, k sreči pa ni preveč pihalo. Daleč naprej, pod skalno pregrado, skoraj pod vrhom, smo videli kolono, ki je kar dolgo čakala na mestu. Ker je bilo vide-

Ko smo vsi splezali skozi žleb, nas je čakalo do vrha samo še nekaj sto metrov položnega grebena. In končno smo prispeli na vrh v prekrasnem sončnem dnevu! Po naporni poti smo bili poplačani z razgledi, ki jih verjetno še nikoli nismo imeli. Okrog nas je bilo mogoče videti več kot štirideset vrhov, višjih od 4000 m, z Materhornom vred! Po prekrasni panorami, krajšem počitku in fotografiranju smo se spustili preko sedla Feejoch do Mittelallalina (3500 m).

Od tu smo krenili nazaj v dolino, v mestece Saas Fee, najprej z zobato železnico Metro Alpin in nato z žičnico Alpin-Express. Malo smo si še ogledali mestece in se vsi srečni z lepo doživeto turo odpravili proti domu.

*Rajko Grosek,
Društvo pohodnikov PD Železar Štore*

Mladi pohodniki zopet aktivni

Novo šolsko leto se je začelo in sončne septembrske sobote se kar ponujajo, da jih primerno izkoristimo. Tako smo začeli s planinskimi pohodi.

Prvega smo izvedli v soboto, 24. 9., ko smo se

podali na Boč. Prijetna vožnja z vlakom nas je 31 učencev druge in tretje triade, tri učiteljice in dva naša zvesta spremljevalca, vodnika Valterja in Staneta, vodila do Poljčan. Zadali smo si velik izziv in se po strmi, malo divji

poti, podali navkreber. Po slabih treh urah smo mimo mogočnega televizijskega oddajnika prispeli do stolpa, od koder se nam je odprl pogled na širo Slovenijo in naš trud je bil poplačan. Novo energijo smo si pridobili na planinski koči in pot nazaj v dolino je hitro minila. Rahlo utrujeni smo se na železniški postaji v Štorah razšli.

Ostanek sobote smo zaslužno počivali.

Tjaša Centrih

Izlet na Kolpo

Nekaj časa se je rojevala ideja o druženju izven vaških meja in skupnem izletu Športnega društva Laška vas. Beseda je dala besedo, strnili smo glave, natrosili nekaj idej in kmalu je padla odločitev. Pisana družina se je odpravila na izlet. Pisana predvsem v letih, saj je bila prioriteta otrokom ob skorajšnjem koncu počitnic pričarati dan, poln doživetij in norčij. In kaj otroke najbolj privlači? Voda!!! Tako nas je avtobus odpeljal na Dolenjsko, v kamp Radenci ob Kolpi.

Na avgustovsko nedeljo, dan pred praznikom Marijinega Vnebovzeta, nas je razveselilo lepo vreme, ko smo se v zgodnjih jutranjih urah zbrali pri kozolcu. V zraku je bilo čutiti dobro voljo, po dolini pa je že odmevala vesela glasba. V pričakovanju zanimivega dne smo hitro zasedli sedeže na avtobusu in naša pot se je lahko pričela. Zapustili smo Celje, pot nadaljevali proti Laškem, Zidanem Mostu, Krškem in naprej proti Dolenjski. Nekje na polovici poti smo naredili kratek postanek, nato pa brž proti našemu cilju. Po dobrih treh urah vožnje smo prispeli med vesele in dobrovoljne Dolenjce. Vso prtljago smo prenesli na naš piknik prostor in veselje se je lahko pričelo. Kmalu po prihodu smo se pogumno zapodili v reko, ki naj bi veljala za naj-

toplejšo v Sloveniji, a nas je njena nizka temperatura pošteno presenetila. Sprva smo se spogledovali, po telesu se je širila kurja polt, malce smo tipali teren, nato pa je sledilo vsesplošno škropljenje in kričanje. Mimoidoči so nas z zanimanjem in nasmehom na obrazu opazovali, saj smo bili kot majhni otroci. No, vsekakor smo preglasili naše »prave« otroke. Ti so brez težav plavali, se po svoje zabavali in nikakor jih ni bilo moč dobiti iz vode. Za marsikoga od njih je bilo plavanje v reki nova izkušnja, ki bo zagotovo ostala v lepem spominu. Za jedačo in pijačo smo poskrbeli s skupnimi močmi, naši žar-mojstri pa so pričarali v zraku omamne dišave in kasneje zadovoljitev naših brbončic. Vse je potekalo spontano, vsak je počel, kar je želel. Poležavali smo v senci ob vodi, se šalili in smejali, ves čas pa nas je spremljala glasba, katere so bili deležni tudi ostali obiskovalci kampa. In po odzivih sodeč so uživali prav tako oni kot mi. Kasneje smo dobili namig, da so Štajercev vedno veseli v teh krajih. Kakopak ne, saj smo pripeljali avtobus, poln smeha, nasmejanih obrazov in otroškega veselja.

Dan je minil kot bi mignil. Prišel je čas, da se poslovimo. V poznih večernih urah smo odrinili proti domu. Otroci, izčrpani od dolgega dne, polnega vodnih vragolij, so kmalu popadali v spanec, odrasli pa smo jo veselo »ražjali« vse do doma.

Strnjeni vtisi: nepozabno doživetje v objemu neokrnjene narave, čisti odklop stran od vsakdana, skrbi in neusmiljenega ritma današnjega življenja. Lepo je in prija, če smo zmožni tu in tam zaustaviti čas in užiti trenutek. Ni potrebno veliko, le čudovito okolje in osebe, v družbi katerih se človek sprosti in razvedri.

Skozi otroške oči pa takole. . .

V spominu iz Kolpe mi je ostala vožnja s supom in čolni s prijatelji. (Aljaž Kovač)
Bilo je super, saj sem imela družbo deklet, s katerimi je bilo polno veselja. (Urška Brecl)

Voda je bila sicer malo hladna, ampak to nas ni oviralo. Izlet je bil nepozaben in upam, da ga še ponovimo. (Lucija Brecl)

Najboljše je bilo veslanje s supom, ki je bilo tako kot kopanje v reki, nekaj novega. Dekleta smo se izvrstno zabavala. (Taja Lipošek)

Najbolj nama je bilo všeč, ko smo se kopali in družili s prijatelji. Kolpa, se vidimo! (Nina in Nik Gobec)

Druženje, nove dogodivščine in spoznanje, da nas lahko majhne in preproste stvari naredijo srečne. (Kiara Brecl)

14. 8. 2016 sem se z avtobusom odpeljala na Kolpo. Na enem počivališču smo se vozili z avtomobilčki in se zaletavali, ob tem pa se zelo smejali. Ko smo prišli na Kolpo, sem z mojo sestro odšla gledati jezero. Jezero je bilo zelo lepo, čeprav je bila voda mrzla, smo se vseeno šli kopati in se ob tem smejali. Bilo mi je zelo všeč! (Lana Kačičnik)

Všeč mi je bilo, ko smo se vozili s supi in čolni. Bilo je sončno vreme. Vožnja z avtobusom je bila malo predolga, ampak smo se zabavali. Našli smo tudi skakalnico, s katere nismo mogli skakati, saj je bila polomljena. Naslednji izlet upam, da bo čim prej. (Gaj Lovrek)

Na Kolpi smo veliko igrali vodne igre ter se vozili s supi in čolni. Zabavno je bilo igrati nogomet s starejšimi. Preživeli smo lep dan in ves čas nas je spremljala glasba. (Aljaž Kroflič)

Vožnja s supi in čolni je bila zelo razburljiva. Odrasli so se kopali v plitki vodi, mi otroci pa v globlji. Dan na Kolpi je bil lep, vendar kratek. (Tomi Kroflič)

Na Kolpi je bilo fajn in smo se cel dan kopali. Imeli smo super družbo. (Sara Oberžan)

Najboljše je bilo kopanje in igranje nogometa. Bilo je super. (David Oberžan)

Bil je lep izletek. Voda je bila hladna, zato sem vanjo pomočila samo prstke. (Larisa Zupanc)

Všeč mi je bilo brodenje po osvežujoči Kolpi. Ni bilo dolgčas, saj je bilo vzdušje vseskozi prijetno. (Nika Drobne)

Na Kolpi je bilo zelo fajn, ker smo se kopali in voda ni bila premrzla. Pogrešala sem mojega malega bratca Žana in mamicco. (Ema Putanec)

Bilo je super, ker sem se prvič peljal z avtobusom. Skupaj z otroki smo žurali in čofotali. (Jaka Ribič)

Prvi, krstni izlet Športnega društva Laška vas je uspel v celoti in postavil trdne temelje za ponovitev. Še se bomo podali v prelepe koticke naše deželice, kjer tegobe življenja zbledijo, kar je tudi cilj in želja vseh nas.

Ditka Pungeršek
 Foto: Rosvita Jager

Obisk predsednika RK Slovenije, gospoda Dušana Kebra, v KORK Štore

20. 9. 2016 ob 12. uri nas je obiskal gospod Dušan Keber. Veseli in ponosni smo bili, da nas je obiskal sam predsednik RK Slovenije.

Z županom občine Štore Miranom Jurkoškom, predsednikom OZRK Celje Alešem Vrečkom, sekretarjem OZRK Celje Igorjem Poljanškom smo se pogovorili o delovanju KORK Štore. Gospod Dušan Keber je bil navdušen nad našim delom, zato menim, da je odšel z dobrimi vtisi in upam, da se še kdaj srečamo.

Stanislav Štefanec, predsednik KORK Štore

Druženje konjenikov v Gajski hosti

V nedeljo, 2. oktobra 2016, smo bili občani Štor povabljeni na blagoslov konj v Gajsko hosto.

Štorska in kozjanska konjenica sta nameravali tega dne tudi na pohod v Moste, Vrbeno, Laporje, k Teržan in Žmahar mimo »pušne ute« do društvenih prostorov, kjer bi naj bil blagoslov konj.

Pa jo je zagodlo vreme.

Večina konj in vozov je ostalo doma, konjeniki pa so kljub slabemu vremenu prišli na prijetno druženje v Gajsko hosto. Pogostitev je bila pripravljena, društveni ansambel Ve-

seli jahači pa je s prijetnimi vižami zabaval prisotne. A to še ni vse. Vsi prisotni smo bili deležni modrih majic z društvenim grbom, ki jih je društvo razdelilo v počastitev 20-letnice obstoja.

Dogovor konjenikov je bil, da bodo konje blagoslovili za Štefanovo na Teharjah.

Ivanka Tofant

Druga trgategv potomke v Kompolah

Prvo nedeljo v oktobru smo potrgali grozdje naše potomke Stare trte. Na ta način se je simbolično zaključila letošnja trgategv.

Člani društva vinogradnikov smo pripravili kratek program in prikaz trgategve ter priprave mošta. Trti potomki dela družbo tudi šest trt enake sorte – modre kavčine ali žametne črnine. Pred trtami smo pripravili vse potrebno za pripravo mošta: vedrico, mlin za grozdje, škaf in prešo. Opremili smo se tudi s tehtnico, refraktometrom, lijakom in vedri.

Prireditev se je pričela z blagoslovom trte, ki ga je opravil župnik, gospod Stanko Gajšek. Nato smo k besedi povabili gospodarja trte – župana občine Štore, gospoda Mirana Jurkoviča. Njegovim pozdravnim besedam je sledila zahvala vinogradnikom za skrb za potomko skozi vse leto. Nekaj besed o trti in njenem razvoju v zadnjem letu je nato namenil tudi predstavnik viničarjev Jani Glavač.

Viničarji Srečko, Milan in Jani so se podali na trgategv. Na pomoč sta jim priskočili Olga in Lidija, oblečeni v narodno nošo. Za mlin je poprijel gospodar trte in zmleto grozdje smo kar hitro spravili v prešo. Stiskanje so popestrili naši člani z domačo pesmijo, ki sta jo

popestrila Srečko na harmoniki in Andrej na klarinetu. Članice društva so ponudile domače dobrote in društveno vino.

Sama potomka je v svojem četrtem letu že precej lepo obrodila in njeno grozdje smo

tudi stekali. Potomka je letos obrodila 23,5 kg grozdja. Najtežji grozd je tehtal dobrih 700 g. Sladkorna stopnja grozdja je dovolj visoka, da bomo poskusili pripraviti nekaj steklenic vina.

Stane Ferenčak

Srečanje nekdanjih košarkarjev Kovinarja

Pred 65 leti, točno 20. aprila 1951, je bila v okviru društva ustanovljena tudi košarkarska sekcija. Več let so košarkarji uspešno nastopali v takratnih občinskih in okrajnih ligah. V začetku so tekme igrali na košarkarskem igrišču ob nogometnem igrišču v Štorah, nato pri Metalurški šoli na Lipi. V letih po izgradnji novih športnih igrišč v športnem parku na Lipi zaradi novih pogojev za razvoj novih športnih panog (npr. rokomet) ter tudi odhoda nekaterih takratnih ključnih igralcev košarke na študij, služenje vojnega roka in podobno, nekaj let ni bilo pogojev in interesa za sodelovanje v tekmovalnem sistemu. Košarkarji so igrali samo še rekreativno vse do leta 1969, ko je bila na novo organizirana članska ekipa, ki se je vključila v takratno medobčinsko košarkarsko ligo. To je bil začetek najuspešnejšega obdobja košarke v Štorah.

V tej uspešni zgodbi so nekateri sodelovali od začetka pa vse do uvrstitve članske ekipe v I. SKL in tudi v tej ligi nekateri samo določeno obdobje. Ne glede na čas ali način sodelovanja (bodisi kot trenerji, člani vodstva, tehničnega kadra, bodisi kot igralci v različnih starostnih kategorijah) je vsak aktivni udeleženec dal svoj prispevek, pustil svoj pečat pri uspešnem razvoju košarke v Štorah **vse do njenega največjega uspeha**, doseženega leta 1981 (torej pred 35. leti), ko so se člani uvrstili v I. SKL.

Čas teče hitro in neusmiljeno, nekateri pomembni športni dogodki v Štorah so že tako ali drugače zabeleženi, pretekli uspehi v nekaterih športnih panogah pa utegnejo spolzeti v pozabo, v kolikor ne bomo akterji posameznih obdobij zapustili za zgodovino športa pomembnih dokumentov, pričevanj, slikovnega in drugega materiala. V ŠD

KOVINAR ŠTORE čutimo dolžnost in odgovornost, da skupaj z drugimi zbiramo in ohranimo pomembne podatke. Tako smo pristopili k zbiranju gradiv ob praznovanju 80-letnice nogometa v Štorah že leta 2010, zadnji dve leti pa so naše aktivnosti usmerjene v zbiranje gradiva iz bogatega košarkarskega dogajanja v Štorah, saj bomo kmalu praznovali okrogle obletnice: 70 let od ustanovitve in 40 let od uvrstitve v I. SKL.

V te aktivnosti želimo vključiti najširši krog udeležencev vse od ustanovitve košarkarske sekcije dalje. Zato smo na pobudo nekaterih igralcev in drugih akterjev **v soboto, 1. oktobra 2016**, organizirali srečanje igralcev, trenerjev in drugih privržencev. Srečanja se je udeležilo 30 udeležencev, aktivnih predvsem v obdobju 1958-1981. Nekateri so manjkali iz upravičenih razlogov, nekatere zaradi pomanjkljivih podatkov nismo uspeli povabiti. Povabili jih bomo naslednjič, saj smo od tokratnih udeležencev pridobili veliko novih podatkov o ostalih igralcih. Verjemite, bilo je lepo. **Vsi udeleženci srečanja so izrazili željo po čimprejšnji ponovitvi dogodka, zato smo se dogovorili, da ga ponovimo v širšem sestavu. Hkrati smo se obvezali, da bomo aktivno sodelovali pri pridobivanju manjkajočih podatkov.**

K sodelovanju vabimo vse občane, ki imate mogoče kakšen slikovni material ali zapise o tekmah, da nas obvestite ali nam gradivo posredujete na elektronske naslove : kovinar.store@siol.net, kaluza.ladislav@gmail.com, ali na tel. 031-461-675. Hvala vam!

Ladislav Kaluža

Udeleženci srečanja (na sliki ni vseh udeležencev)

Ob 70-letnici Lovske družine Bojansko

Lovska družina Bojansko letos praznuje častitljivi jubilej: 70-letnico svojega delovanja. Družina je bila ustanovljena po drugi svetovni vojni, leta 1946. V tistem času še ni bilo izdelane lovske zakonodaje, lovstvo je urejala država. Za tisti čas je bilo značilno, da so lovci meso divjadi sami porabili ali ga celo prodajali, kar pa danes ni več mogoče. Seveda je bilo v povojnem času mnogo divjega lova, glavna naloga lovcev pa je bila gojitev in vlaganje v lovišča. Ime Bojansko je družina povzela po takrat najbogatejšemu revirju Bojansko, ki je obsegalo področje Pečovja, Laške vasi, Šentjanža, Prožinske vasi, Javornika - vse od Srebotnika do Resevne.

Lovska družina Bojansko šteje 45 delujočih lovcev, njihovo število stalno niha. Prihajajo tudi mlajši člani, kar jim je v veliko zadovoljstvo. V njihovi sredini najdemo tudi ženske članice. Revirji lovske družine so v izmeri 4137 hektarov in se nahajajo na nadmorski višini 250 do 850 metrov. Zavzemajo kraj Štore, Svetino in Breze, revirje Bojansko, Bobovo, Lome, Horvatin, Veliki vrh in Kalobje pa

so pred časom združili zgolj v dva revirja. V revirju Bojansko vzdržujejo 12 visokih prež in 30 solnic, na Bobovem 7 visokih prež in 20 solnic, v Lomah 9 prež in 20 solnic, v Horvatin 5 visokih prež in 10 solnic, v Velikem vrhu 6 prež in 20 solnic. Poleg tega lovci poslužujejo krmišča za divjad in perjad ter krmišča za divje prašiče, v zimskem času pa krmijo predvsem srnjad.

Družina se zbira v Lovskem domu nad Svetino, ki ga že od nekdaj poimenujemo Vrunčev dom. V tem domu je bilo sklenjeno že mnogo dogovorov in nalog, ki so si jih člani lovskega društva zadali. Njihovo dejavnost poleg gojitve divjadi dopolnjuje še kinologija, strelstvo in izobraževanje. Vsak lovec, član njihove družine, doda kamen v mozaiku Lovske družine Bojansko. Od vsega nastanka pa do danes je bilo v družini mnogo odlikovanih lovcev. Delo, ki ga opravljajo, je odlikovano prej ali slej. Predvsem pa je pomembno, da čutijo, da so pripomogli k ohranitvi varstva gozdov, divjadi in ohranjanju tradicije slovenskega lovstva. Naloga lovca je delovati v družini

glede na etični kodeks slovenskega lovstva ter paziti na ugled, čast in dostojanstvo lovske družine. Lovska pravičnost in etika lovca

je zelo širok pojem. Predvsem je odvisno od posameznega lovca in njegove osebnosti. To se kaže ob dejanjih oziroma dejanju, ki bi ga lovec lahko storil, pa ga iz etičnih razlogov opusti. Lovska pravičnost predpostavlja plemenitost lovčevega srca, njegovega mišljenja in velikodušnosti, pač vse, kar je nasprotje surovosti.

V sodobni družbi so si mnenja o lovu in lovcih vedno bolj nasprotujoča, zaradi vse večje odtujenosti današnjega človeka od narave in vse večje ogroženosti narave in življenja v njej pogosto tudi zelo odmevna in občutljiva tema. Nasprotniki lova in lovcev največkrat ne poznajo vloge in pomena lovske organizacije, pa tudi razmer v naravi ne. Že nekaj desetletij lovstvo ni samo zalezovanje divjadi in odstrel določenega števila živali, temveč je lovцем dana pomembna vloga pri ohranjanju naravnega ravnotežja v okolju in skrbi za divjad in tako bo tudi v prihodnosti.

Čestitke Lovski družini Bojansko ob njihovem jubileju, 70-letnici delovanja, in zahvala za njihovo dejavnost, ki jo opravljajo. Zaželimo jim dober pogled in ravne cevi!

Besedilo in foto: Rosvita Jager

Harmonija cvetja v cvetličnih aranžmajih

Skoraj ni človeka, ki ne bi imel rad cvetic. Nekaterim so ljubše travniške, drugim vrtno, večina se navdušuje nad balkonskimi rožami ali vsaj nad kakšnimi lončnicami. Vsaki ženski zaigra srce, ko dobi v dar lep šopek. Marsikdo si tudi ne predstavlja jedilne mize brez šopka svežih rož.

Tudi oltar v cerkvi je neke vrste miza, ki je za mašni obred pogrnjena s prtom in okrašena z rožami. Romarji in drugi obiskovalci cerkve Marije Snežne na Svetini ob večjih praznikih se večkrat začudeno sprašujejo, kdo je naredil tako lepe cvetlične aranžmaje, ki krasijo bogoslužni prostor. Domačini vemo, da sta to **FANIKA IN IVAN ULAGA**, zakonski par, ki to nalogo opravlja že vrsto let. Prosila sem ju za kratek pogovor.

Ivan (v smeju): Samo ledenih rož še ne znava izkoristiti . . .

Kako si razdelita delo?

Fanika: Rože najprej razporediva po barvah, oblikah in velikosti. Posebej dava tudi zelenje, ki služi za ozadje aranžmaja. Vsak cvet mora imeti v aranžmaju svoje mesto, zato vsak zase zahteva pozornost.

Ivan: Še prej pripraviva posode, vodo, gobe in druge pripomočke. Včasih rabiva stojala ali kakšne podlage. Važno je tudi to, da ostane cvetje lepo čim dlje časa, zato je treba cvetje hraniti v vodi, dovolj pa morajo biti namočene tudi gobe.

Katere barve sodijo skupaj?

Ivan: To je pa njena naloga . . .

Fanika: Barve rož so tople, na primer rdeče, rumene, oranžne. Hladne barve so na primer modra, vijolična in večina zelenih odtenkov. Nevtralna je na primer bela barva. Kombinacij je nešteto. Vedno pa je poudarek na eni ali največ dveh barvah.

Ivan: Jaz moram velikokrat poskrbeti za zelenje. Nekaj ga vzgojiva sama, veliko se nabere v naravi, nekaj ga prinesejo domačini.

Fanika in Ivan, letos so vajino umetniško na praznik Marije Snežne nekateri fotografirali kot posebno zanimivost. Kje sta se naučila cvetličnega aranžiranja?

Fanika: Razporejanja cvetja se ne moreš v celoti naučiti. Najbrž je potreben notranji občutek, poseben dar, pa tudi razvita domišljija in kanček ustvarjalnosti. Vse skupaj mora dajati vtis harmonije.

Ivan: Če hodiš z odprtimi očmi po svetu, pa tudi marsikaj vidiš. Jaz si rožice vseh vrst vedno dobro ogledam!

Kaj vama govori ta notranji občutek, ko je

potrebna okrasitev, pred seboj pa imata bolj ali manj velik sveženj različnega cvetja?

Fanika: Najprej si ogledam prostor, saj je v vsaki cerkvi drugače. Spet nekaj drugega so nagrobne ikebane ali pa ikebane za praznično omizje. Vedeti je treba, za kakšno priložnost gre. Sledi razmišljanje in iskanje ideje, nazadnje si narediva načrt oziroma skico.

Ivan: Včasih si prej vse lepo zamisliva, potem pa ni ustreznih rož, tako da se morava večkrat kar znajti.

Fanika: Veliko je odvisno tudi od letnega časa, saj so za vsak letni čas značilne druge rože.

V cerkvi Marije Snežne smo opazili, da iz rož in zelenja ustvarjata tudi razne simbole. Zakaj?

Fanika: Simboli so del našega življenja, saj so vse okrog nas: črke, številke, prometni znaki ... Tudi katolištvo pozna veliko simbolov, na primer, križ, goloba, vinsko trto, ribi, kruh ... Simbol močnejše nagovarja, ker vzbudi večjo pozornost. Naredila sva že marsikaj, posebno za večje praznike, kot je šentoščeva nedelja, pa birma, prvo obhajilo, poroka in podobno.

Krasita samo na Svetini ali gresta tudi kam

drugam?

Fanika: Večinoma prostovoljno krasiva na Svetini. Bila pa sva že v Vojniku, Črešnjicah, v Rovtah pri Logatcu. To so bile posebne priložnosti za sorodnike in prijatelje.

Ivan: To delo nama je v veselje, saj drugače tega ne bi počela. Vzame veliko časa.

Koliko časa, na primer, potrebujeta za šentoščevo nedeljo?

Ivan: Takrat bi morala vmes na malico, pa še za kozarček ni časa!

Fanika: Res je veliko dela, saj je to največji romarski shod v naši občini. Najprej je potrebno splesti okoli 100 m raznih vencev. K temu delu se nas zbere okoli 20 ljudi iz vse župnije. Ljudje prinesejo tudi veliko cvetja, saj ga gospodinje go-

jijo tudi v ta namen na svojih vrtcovih. Za samo okraševanje v cerkvi in pred njo pa potrebujeva od 6 do 8 ur.

In plačilo za trud?

Lep prostor, praznično vzdušje in občutek, da si naredil nekaj lepega za domačo cerkev in za kraj.

Naj vaju za konec pogovora vprašam, katera je vajina najljubša cvetlica?

Ivan: Vse iz domačega vrta.

Fanika: Rdeče vrtnice so mi posebno ljube, sicer pa z različnim cvetjem lahko veliko povemo.

Hvala za vajine odgovore in za vajin trud. Želim vama še veliko dobrih idej.

Spraševala je Betka Vrbovšek.

Investicijsko-vzdrževalna dela na Voglajni so se začela

Vse občane obveščamo, da je pooblaščen izvajalec Ministrstva za okolje in prostor ter Direkcije Republike Slovenije za vode pričel z investicijsko-vzdrževalnimi deli na reki Voglajni.

Dela se bodo izvajala na odseku Voglajne skozi občino Štore ter na odseku Voglajne skozi občino Šentjur in so bila načrtovana že več let.

V grobem se delijo dela (finančno) na dva odseka, in sicer:

1. odsek: Voglajna skozi Štore - predvideno je čiščenje struge odvečne zarasti, lokalno odvečnih naplavin ter zavarovanje posameznih poškodb, odsek je dolžine 4.654 m (od Železarne Štore do občinske meje s Šentjurjem), vrednost del pa okoli 211.000 EUR (z DDV).
2. odsek: Voglajna v Šentjurju - predvideno je čiščenje struge odvečne zarasti, lokalno odvečnih naplavin ter zavarovanje posameznih poškodb, odsek je dolžine 2.822 m (od občinske meje s Štorami do sotočja s Pešnico), vrednost del pa okoli 191.000 EUR (z DDV).

Voglajna je varovana po predpisih ohranjanja narave, tako da se bodo dela izvajala v skladu z naravovarstvenimi pogoji.

Občina Štore

Razstava Homo faber v Železarskem muzeju Štore

V četrtek, 14. julija 2016, je bila v prostorih Železarskega muzeja Štore otvoritev zanimive fotografske razstave z naslovom »Homo faber« avtorja Gorazda Tratnika, fotografa, pobudnika in nosilca vseslovenskega projekta Slovenska pot kulture železa, povezanega z Evropsko potjo železa, in zaposlenega v Štore Steel. Razstava je bila odprta ob obeležitvi 165-letnice železarstva v Štorah.

Razstava prikazuje železarsko delo v moderni dobi, natančneje v podjetju Štore Steel med letoma 2008 in 2016. V središču pozornosti in v glavnih fotografskih vlogah so delavci, železarji in jeklarji v svojem delovnem okolju, kjer izdelujejo jeklene zlitine in druge jeklene izdelke. Fotografije predstavljajo železarske motive in so pomemben dokument novejšega obdobja železarstva. Razstava prepleta umetniško dimenzijo z dokumentarnostjo, kateri sledi avtor, da se ohrani tudi podoba sodobne opreme in delovnih procesov. Sodobna tehnologija, novi industrijski procesi in računalniško krmiljena proizvodnja vedno bolj izpodrivajo in zamenjujejo ročno in fizično delo tudi v železarskem industrijskem delu.

Matej Ocvirk

Gorazd Tratnik pri fotografski razstavi Homo faber
(Železarski muzej Štore)

Gorazd Tratnik v Železarskem muzeju Štore
(Železarski muzej Štore)

Strelska družina Štore med obema vojnama

Strelstvo je bilo nekdanj priljubljena športna in rekreacijska panoga. Vse do konca 1. svetovne vojne so se uradniki štorske železarne vključevali v celjsko strelsko društvo, ki je bilo ustanovljeno že leta 1801. Pobudo za ustanovitev strelskega društva v Štorah so dali uradniki in delavci štorske železarne in šamotne tovarne že po končani 1. vojni, vendar je do ustanovitve strelskega društva prišlo šele v 30. letih 20. stoletja.

Do prvega ustanovnega občnega zbora Strelske družine Štore je prišlo 5. marca 1931. Pripravljalni odbor ustanovitve društva je vodil inž. Jernej Pavlič. Na ustanovnem občnem zboru je bil za prvega predsednika društva

izvoljen uradnik železarne Jernej Pavlič, za podpredsednika ravnatelj šamotne Rihard Ulaga, za tajnika tehnik železarne Ignac Gorišek in blagajnika železničarski uradnik Karel Perko. Odborniki so bili železniški postajenačelnik v Štorah Peter Magajna, šolski upravitelj Slavko Črnigoj, poveljnik orožniške postaje Andrej Pavšič in Franc Teichmeister. Inštruktorji strelskega društva so bili Danijel Barle, Rutar, Pristošek, Jožef Sikošek in orožar Maks Francl, na mesto revizorjev pa so bili imenovani Joško Herman, Danijel Barle in Ivo Stepanič. Meseca decembra 1931 je strelska družina pripravila občni zbor, ki se ga je udeležilo 71 članov v gostilni Francl na Lipi št. 20.

Prvi predsednik Strelske družine Štore
Jernej Pavlič
(Žgodovinski arhiv Celje)

Za predsednika je bil izvoljen Jernej Paulič, podpredsednika Rihard Ulaga, tajnika Ignac Gorišek in blagajnika Karl Perko. Drugi odborniki so bili šolski učitelj Slavko Črnigoj, Peter Magajna, Andrej Pavšič, ključavničar v železarni Franc Teichmeister in Vincenc Veronig. Zbrane člane štorovske strelske družine je nagovoril delegat mariborske strelske oblasti Reja. Na letnem občnem zboru so določili tudi polletno plačevanje članarine. Društvo je imelo svoje prostore in občne zборе v gostilni Francl, hkrati pa je bil gostilničar Maks Francl tudi društveni član.

Člani društva niso bili samo uradniki in delavci železarne ali šamotne tovarne Štore, ampak tudi delavci drugih industrijskih obratov in drugi javni uslužbenci. Člana društva sta bila tudi šolski upravitelj ljudske šole Štore Slavko Črnigoj in župan takratne teharske občine Jože Cajhen. Zagotovo pa je bil najbolj poznan član strelske družine Štore v svojih mladih letih pesnik, prevajalec in dramatik Matej Bor – s pravim imenom Vladimir Pavšič. Član društva je bil tudi njegov oče Andrej Pavšič, ki je bil orožnik in vodja policijske postaje v Štorah med obema vojnoma. Pomembno vlogo pri ustanavljanju društva so odigrali tudi primorski prišleki, ki so se naselili in službovali v Štorah (Peter Magajna, Slavko Črnigoj, Rutar, tudi Andrej Pavšič in drugi).

Člani društva pa so si morali napraviti in urediti strelišče. Pomoč so našli v vodstvu industrijskih obratov v Štorah. Strelišče so si

Gostilna Francl s streliščem v ozadju
(Zgodovinski arhiv Celje)

uredili kar na hribu (Montecuccolijev hrib; ime po italijanskem ustanovitelju Šamotne tovarne) za gostilno Francl na Lipi, kjer jim je posestvo odstopila lastnica šamotne tovarne Ruša Kunej, rojena Majdič. Strelske vaje so imeli skoraj vsako nedeljo, razen v zimskem času, med 8. in 12. uro. Časopis Nova doba je ob tem zapisal: »Najstrožje se prepoveduje ob nedeljah hoditi v bližini strelišča, kjer se v tem času ostro strelja. Če bi kdo te prepovedi ne upošteval in bi se pripetila kakšna nesreča na omenjenem hribu, ne odgovarja strelska družina za nobeno nesrečo, ampak nosi vse posledice dotična oseba sama«. Vse tarče, na katere so streljali z dveh strelskih mest, so bile postavljene na Montecuccolijev hribu. Malokalibrsko strelišče je bilo kar za gostilno Francl, kjer so streljali na razdalje 80, 100 in

120 metrov. Strelišče večjega kalibra, kjer so največ streljali z vojaškimi puškami, je bilo pri gostilni Sikošek za Šamotno tovarno, kjer so imeli postavljeno uto. Kdo je koliko zadel na tarčah, je pokazal livar iz železarne Smole. V tem času so na območju streljanja veljali strogi varnostni ukrepi, prepovedana je bila hoja in samo približevanje strelišču. Otvoritev novega strelišča je potekala aprila 1931. Udeležili so se ga polkovnik Kostić iz Celja, major jugoslovanske kraljeve vojske in kasnejši predsednik celjskega strelskega društva Milisav Bojić, delegat celjske strelske družine Zmagoslav Jezernik, ravnatelj Kmetске posojilnice Celje in zastopnik sreskega načelstva v Celju Klopčič, ki je imel uvodni nagovor. Štorsko železarno, ki je bila tudi eden glavnih pokroviteljev strelskega društva, je zastopal Anton Hruschka, Janko Bovha, lastnik pirotehnične tovarne Pyrota na Ostrožnem, pa je daroval za ognjemet. Slavje in prijetno druženje je popestril štorski trgovec Filip Lokošek s svojo godbo. Strelska družina Štore je teritorialno spadala pod celjsko strelsko okrožje. Kot član odbora celjskega okrožja, ki je štel 57 strelskih družin z 2520 člani, je bil leta 1935 imenovan tudi član štorske strelske družine Jernej Pavlič.

Člani Strelske družine Štore leta 1931. 3 z leve čisto zgoraj Vladimir Pavšič-Matej Bor.
(Železarski muzej Štore)

Strelska družina je na svojem občnem zboru 19. julija 1931 soglasno odobrila in imenovala za častna člana društva direktorja štorske železarne Antona Hruschko in Rušo Kunej, rojeno Majdič, lastnico šamotne tovarne, za

**Na strelišču za gostilno Franci med obema vojnoma
(Zgodovinski arhiv Celje)**

neprecenljive zasluge, finančno pomoč pri ustanavljanju društva in pripravo samega strelišča.

Štorski strelci so pripravili svoje prvo tekmovalje v nedeljo, 30. avgusta 1931, ki je bilo tudi nagradno. Po številu točk je zmagal domačin Ferdo Gorišek pred Antonom Ržimekom iz Celja in Štorovčanom Karlom Kompolškem. Vsa nadaljnja mesta pod stopničkami vse do 14. mesta so zasedli domači strelci. Slavnostni govor na strelski prireditvi je prevzel domači član strelskega društva, postajenačelnik Primorec Peter Magajna namesto obolelega predstavnika celjske oblasti Klopčiča. V svojem govoru je opisal pomen strelske prireditve in se zahvalil članom in podpornikom društva, ki so omogočili razvoj strelskega športa v Štorah. Na koncu je prebral še brzojavko, ki so jo člani društva poslali jugoslovanskemu kralju Aleksandru in predsedniku vlade v Beograd. Strelsko prireditev so glasbeno popestrili člani pevskega društva Bodočnost in teharski tamburaši. Vodstvo strelskega društva je podelilo tudi častne diplome lastnici šamotne tovarne Ruši Kunej in direktorju štorske železarne Antonu Hruschki. Leta 1933 je Strelsko društvo nagradilo svoje najboljše strelce. Častne kolajne so dobili Rihard Ulaga, Ferdinand Kunej, Karl Kompolšek, Ignac Gorjup in Maks Seiberl. Priznanja jim je izročil delegat celjskega strelskega okrožja Milutinović, nagovoril pa domači predstavnik strelskega društva Peter Magajna. Naslednjo večjo strelsko tekmo je strelsko društvo priredilo leta 1938 v treh kategorijah:

z malokalibrsko tarčo, streljanje na družinsko tarčo, v kateri so nastopali samo družinski člani društva Štore, in streljanje na splošno tarčo. V streljanju z malokalibrsko tarčo je zmagal Zornik iz Celja (57 točk), drugi je bil Josek iz Celja (56) in tretji domačin Mlakar (52). V streljanju na družinsko tarčo je zmagala družina Verhovnik (120), druga je bila družina Gobec (91), tretja Kunej (87), četrta Mlakar (84) in peta družina Ivana Kompolška (83), vse doma iz Štor. V streljanju na splošno tarčo je zmagal Blumer (124) pred Josekom (118) in Amanom (107), vsi iz Celja. Pod odrom za zmagovalce sta končala domačin Kunej in Rauter iz Planine. Meseca maja 1933 je strelsko društvo nagradilo in odlikovalo svoje najboljše strelce. Odlikovanja je podelil kapetan uprave celjskega okrožja Milutinović, zbrane pa je nagovoril domačin Peter Magajna, v katerem je naglasil pomen strelske družine in se zahvalil starosti Sokolskega društva Hermanu in Stautu za pristno in tesno sodelovanje med društvoma. Nagrajeni strelci so bili Rihard Ulaga, trgovski potnik Ferdinand Kunej, valjar Karl Kompolšek, delavec iz šamotne Ignac Gorjup in Maks Seiberl.

Iz poročila in popisa, ki ga je društvo dostavilo nemški okupacijski občini Teharje leta 1941, je razvidno, da društvo že leta 1939 ni več delovalo in ni imelo nobenega premoženja ali drugega inventarja. Prav tako člani društva niso več plačevali članarine. Tudi statut društva ni več obstajal. Z nemško okupacijo slovenskega ozemlja leta 1941 in pre-

povedjo rabe slovenskega jezika je nacistični Ukinitveni komisar za društva in organizacije na Spodnjem Štajerskem ukinitel Strelsko društvo Štore 30. oktobra 1941. Po končani 2. svetovni vojni je strelsko dejavnost obudilo in nadaljevalo strelsko društvo Kovinar Štore, ki je bilo ustanovljeno leta 1948 in deluje še danes.

**Razpust Strelskega društva Štore leta 1941
(Pokrajinski arhiv Maribor)**

Viri in literatura:

- Celjsko strelsko okrožje. Nova doba, 31.5. 1935, str. 3.
Ocvirk, Matej: Primorske družine in priimki na Teharjah in v Štorah. 2015, str. 57-59.
Ocvirk, Matej: Stara štorska gostilna Franci. Glasnik Slovenskega etnološkega društva, 2016, št. 1-2, str. 183-184.
Ocvirk, Matej: Večna si gostilna, neminljiva. Teharske in štorske gostilne. 2016.
Strelska tekma. Nova doba, št. 43, 21.10. 1938, str. 3.
Štore. (Nagradno streljanje). Nova doba, 4.9. 1931, št. 71, str. 5.
Štore. Nova doba, 9.3. 1931, št. 20, str. 3.
Štore. Nova doba, 14.12. 1931, št. 100, str. 3.
Štore. Nova doba, 24.4. 1931, št. 33, str. 3-4.
Štore. Nova doba, 24.7. 1931, št. 59, str. 3.
Štore. Nova doba, 22.5. 1931, št. 41, str. 4.
Štore. Nova doba, 19.5. 1933, št. 41, str. 3.
Zvezna strelska družina Štore. Pokrajinski arhiv Maribor: PAM/0122/00319.

35 let od otvoritve vodovoda Pečovje

Kako leta hitro tečejo! 1. avgusta je minilo 35 let od otvoritve VODOVODA PEČOVJE. Ko brskam po spominu, kaj vse smo včasih z udarniškim delom naredili za boljši danes, nikakor ne morem pozabiti, kakšna trda volja, složnost in požrtvovalnost je živel med nami pri sami gradnji. Prav zato sem se odločil, da napišem nekaj vrstic.

Zaselek Pečovje, razen blokov in dveh sosednjih hiš, ni imel vodovoda. Krajanje smo uporabljali deževnico iz streh (kapnico). Ko je le-te v daljših sušnih obdobjih zmanjkalo, so jo morali dovažati gasilci s cisterno. V sušnih zimah je bilo to velikokrat nemogoče. Po kar nekaj letih iskanja možnosti izgradnje vodovoda smo skupaj s takratno krajevno skupnostjo Štore, predvsem s takratnim predsednikom KS, g. Jožetom Gaberščkom, in Komunalo – Vodovodom prišli do projekta, ki je omogočal črpanje vode iz že obstoječega rezervoarja (Perkpau) pri koritu na Ožbič (v razdalji 850 metrov in 160 metrov višinske razlike).

Krajanje 44-ih gospodinjstev smo se dogovorili, da zberemo vsak takratnih 10.000 dinarjev, kar smo imenovali »milijon« in je predstavljalo kot eno dobro mesečno plačo. Ker denar sam dela ne opravi in da bi bilo čim bolj pravično za vse, smo si porazdelili kvoto delovnih ur, ki smo jih opravili pri gradnji. Tisti

z lastnim priključkom do 50 m od stranskega voda smo opravili najmanj 300 delovnih ur, ostali s priključki daljšimi od 50 metrov pa 250 delovnih ur.

Z gradnjo smo pričeli v začetku novembra 1980. Del glavnega voda, ki poteka po skal-

natem terenu, smo morali navrtati in razstreliti, da smo omogočili položitev jeklenih cevi, ki jih je bilo potrebno variti na mestu samem. Vsa zemeljska dela smo opravili v glavnem ročno. Izkopali smo 6,5 km jarkov in jih zasipali, zgradili zgornji 30 kubični rezervoar in spodnje črpališče ter precej jaškov.

Vsi izkopi so bili zelo naporni in zahtevni, potrebno je bilo zelo veliko dobre volje in požrtvovalnosti, da smo izvedli tako težaško delo. Velikokrat smo delali v dežju in mrazu (temperature so bile tisto zimo zelo nizke). Potreba po vodi in velika mera složnosti ter

trdne volje so nas gnale tudi v nemogočih razmerah, ko je npr. zemlja zmrznila do pol metra globoko. Gradnja rezervoarja na Ožbiču je bila še posebej zahtevna. Na osnovno ploščo smo postavili opaž, beton smo mešali na mestu samem, ker takrat še ni bilo dovoza s hruškami. Na koncu smo morali urediti še črpališče v spodnjem rezervoarju, električni priključek in avtomatiko črpanja.

Za lasten priključek od stranskega voda je moralo poskrbeti vsako gospodinjstvo zase. Montažo cevovoda, črpališča in prikllope priključkov je izvedlo podjetje Vodovod, ki je ta-

koj po izgradnji prevzelo vodovod v upravljanje. Kasneje se je priključilo na ta vodovod še več gospodinjstev z območja Štor in tudi nekaj iz KS Pod gradom – Celje.

Po trdem delu, ki je trajalo celo zimo pa vse do poletja, smo imeli 1. avgusta 1981 otvoritev uporabe vodovoda. Iz pip je pritekla voda, nam pa je z njo odtekla velika skrb. Zaključka smo se udeležili vsi krajan in bilo je zelo veselo. Seveda smo na tej veselici v »Jami« pozabili na vse napore in se ob dobri hrani in pijači poveselili z ansamblom Braneta Klavžarja in godbo na pihala Železarne Štore.

Marjan Doberšek

Ob 5. oktobru – dnevu vzgojiteljev in učiteljev

Mednarodni dan učiteljev, ki ga vsako leto praznujemo 5. oktobra, vključuje učitelje vseh vrst od vrtca do univerze, ki se poklicno ukvarjajo z vzgojo in izobraževanjem. V medijih se v tem času nameni več pozornosti vprašanjem, ki zadevajo delovanje vrtcev in šol. Država nagradi učitelje, ki jih posebna strokovna komisija prepozna kot najboljše ali najbolj zaslužne na posameznih področjih vzgoje in izobraževanja.

Za uspešno funkcioniranje kompleksne moderne slovenske družbe so potrebni dobro izšolani ljudje, zato mora ves vzgojno-izobraževalni sistem stremeti k temu, da kar v najboljši meri pomaga vsakemu otroku razviti vse njegove potenciale. Za dobro delovanje šolskega sistema so ključni ljudje, vzgojitelji in učitelji. Večinoma svoje poslanstvo vzgoje in poučevanja tudi strokovno predano opravljajo.

Glas učiteljev in vzgojiteljev se premalokrat sliši, čeprav z vzgojo in izobraževanjem mla-

dega rodu prispevajo tako h gospodarskim uspehom kot kulturnim in humanističnim procesom v slovenski družbi. Toda cilj naše družbe ne more biti samo gospodarska uspešnost, ampak mora biti cilj tudi kulturna in humana Slovenija, v kateri bomo vsi, mladi in malo manj mladi, radi živeli.

Družina ima v otroških letih pomembnejši vpliv na otrokovo dušo in razum kot katera koli inštitucija. Za svoj duševni razvoj potrebuje otrok družino, ki mu daje občutek varnosti, sprejetosti, ljubljenosti. Otroku verjame staršem, predvsem njihovim dejanjem in načinu življenja, manj besedam. Ker se mora prepričati v trdnost starševskih pravil, mora izzivati meje še dovoljenega. Starši, ki se od malega umikajo, ker želijo vse urediti na lep način, otroku popuščajo in ga zagovarjajo, s tem pa povzročajo otrokovemu razvoju škodo. Vse več si bo dovolil, vse manj bo spoštoval pravila, vse težje ga bodo usmerjali starši, pa tudi učitelji.

Lahko se učitelji še tako trudijo, če nimajo dejavne podpore staršev, vzgojni in učni rezultati ne bodo takšni, kot bi si želeli. Kaj pomeni podpora staršev? Predvsem ceniti znanje in spoštovati učiteljsko delo. Če se kdaj kot starši ne strinjamo z učiteljem, tega ne razglašajmo doma in vse povprek, ampak stopimo k njemu na govorilno uro in se z njim vljudno pogovorimo. Ne verjemimo vsega na prvo besedo, kar nam otrok pove doma. To ne pomeni, da laže, le njegov pogled na zadevo je samo ena plat resnice. Pojdimo k učitelju in se pozanimajmo, kako on vidi zadevo.

Prav je, da se kot starši zavedamo svojih pravic in dolžnosti, vedeti pa moramo, da imajo tudi učitelji svoje pravice in dolžnosti. Starševske segajo samo do tja, kjer se začnejo učiteljeve. Medsebojno spoštovanje in podpora je v dobrobit vsakemu otroku. Saj to želimo, mar ne?!

Betka Vrbovšek

Kamilica

Druga imena:

maternik, maternjak, gamilica, gomoljica, hermanek, kamenika, mrvica, rumenek, vonjavka, ...

Zgodovina:

Kamilico so poznali in cenili že stari Grki. Germani so jo celo posvečali bogu Baldurju (bog svetlobe, lepote, sreče in ljubezni). Kamilica, nabrana na šentjanževu, ki je tudi praznik boga Baldurja, naj bi imela posebno moč. V srednjem veku so tudi verjeli, da ima kamilica čudežne lastnosti, s katerimi je moč prepoznati čarovnice. Čarovnice so prepoznali tako, da so pod strop obesili šopke kamilic in če so šopki zanihali takrat, ko je v sobo stopila ženska, so jo proglasili za čarovnico.

Splošni opis:

Kamilica izvira iz jugovzhodne Evrope in severne Azije. Raste na vlažnih travnikih, ob poteh in med poljščinam. Nabiranje kamilice je priporočljivo le ob suhem in sončnem vremenu od maja do avgusta, saj takrat vsebuje največ eteričnega olja. Uporabni deli rastline so predvsem cvetni koški, za pripravo kopeli pa tudi cvetni popki, nežni listki ter zgornji mehki deli stebela. Uporabni so sveži ali posušeni cvetovi.

Sušimo jih v senci, shranjujemo pa na suhem mestu, saj zelo rade vsrkajo vlago in nato splesnijo.

V zdravilstvu se uporabljata dve vrsti, rimska (*Chamomilla nobile*) in nemška kamilica (*Chamomilla recutita*), ki pa imata primerljive lastnosti in uporabnost. Nemško kamilico so včasih imenovali »matricaria«, saj so z njo v preteklosti zdravili ženske težave. Od tod tudi ime maternjak ali maternik. Eterično olje nemške kamilice je temno modre barve (hamazulen povroči modro obarvanje olja) in ima težek in zatohel vonj. Eterično olje rimske kamilice pa je rumene barve in ima zelo sladkast in intenziven vonj.

Sestavine in učinkovine:

Kamilično olje je glavna in osnovna zdravilna snov kamilice. Najpomembnejša učinkovina v eteričnem olju kamilice je alfa-bisabolol, ki ima protivnetne lastnosti, blaži krče gladkih mišic ter zdravi razjede, povzročene z zdravili ali s stresom. Vsebuje pa tudi grenčine z matricinom in hamazulenom, ki prav tako učinkujeta protivnetno. Eterično olje vsebuje tudi flavonoide (apigenin - protivnetno delovanje in blaži krče gladkih mišic), kumarin (uničuje bakterije in zavira strjevanje krvi), glikozide, alkalioide in valerijansko kislino.

Delovanje in uporaba:

Kamilica se pogosto uporablja v pripravkih za lajšanje nespečnosti ter za pomiritev prebavil (sprošča vetrove in blaži krče). Je naravni antibiotik in pomirja razdražen želodec pri slabosti ter lajša črevesne težave (npr. driska). Čaj kamilice se lahko uporablja tudi za grgranje pri vnetju ustne sluznice (5- ali 6-krat na dan) in za ublažitev bolečine pri zobobolu (nekaj časa zadržujete čaj v ustih). Vdihovanje pare kamiličnega čaja pomaga pri nahodu, senenemu nahodu, astmi, bronhitisu ter vnetju obnosnih votlin ter gornjih dihalnih poti. Pripravki kamilice so primerni za izpiranje ran in opeklin, kajti pospešuje celjenje ran, razstruplja bakterijske strupe (toksine), skrči prizadete tkivne površine ter hkrati razkuži rane. Zdravi tudi kožne težave (akne), ognojke in obnohtnice. Kamilično mazilo je priporočljivo uporabiti pri žuželjih pikih ali ugrizih, manjših ranah, izpuščajih ter srbenju okrog zadnjične odprtine (anus) in vulve. Prav tako pomaga pri oteklinah, hemeroidih in blaži vnetje dojke. Čaj kamilice blaži tudi menstrualne krče.

Opravljenih je veliko raziskav na živalih, s katerimi so potrdili, da uničuje bakterije, glivice in viruse in s tem blaži vnetja in krče, zdravi razjede in zniža previsoko količino sečnine v krvi (predvsem eterično olje). Izkazalo se je tudi, da ima kamilica pozitivne učinke pri sladkorni bolezni (predvsem pri sladkorni bolezni tipa 2), kajti zniža krvni sladkor. V večjih odmerkih znižuje krvni tlak, upočasni dihanje in delovanje srca. Deluje tudi protialergijsko. Študije in vitro, ki so še sicer v zgodnjih fazah,

kažejo tudi na delovanje proti raku.

Nasvet:

Kamilična kopel pomirja in odpravlja krče ter bolečine, povezane z njimi. Kopel pripravite tako, da 1 kg kamilic zavrete v 5 l vode. Prevretke kamilice hladite 10 min in precejšenega dolijete kopeli.

Kamilica je zelo pogosto uporabljena v kozmetični industriji kot dodatek šamponom za lase. Poparek kamilic (poparek 60 g listov in cvetov v 0,5 l vode) namreč posvetli lase in jim da poseben lesk.

Zanimivost:

Nekoč so kamilico uporabljali kot nadomestek za tobak. Cvetove in liste kamilice lahko uporabimo za rumeno barvanje.

Opozorila:

V običajnih odmerkih kamilica ni strupena, vendar pri preobčutljivih posameznikih lahko povzroči alergijske reakcije. Redko lahko večje količine kamilice povzročijo slabost in bruhanje, še redkeje pa pride do pojava izpuščajev. Ker kamilica vsebuje kumarin, je potrebna previdnost pri jemanju zdravil za redčenje krvi. Uporaba kamiličnega eteričnega olja ni priporočljiva za nosečnice, kajti spodbuja krčenje maternice. Čezmerno pitje čaja med nosečnostjo in dojenjem ni priporočljivo. Poparek kamilice naj se ne uporablja za zdravljenje vnetja očesne veznice ali vnetij v bližini oči, ker lahko dražilno učinkuje zaradi nekaterih vsebujočih snovi. Vsakodnevno dolgotrajno pitje kamiličnega čaja povzroča nevrozo. Kamilica ima torej mnogo pozitivnih in tudi negativnih učinkov, ki jih je potrebno upoštevati.

Rosvita Jager

Obisk škofa v Domu Lipa

Pri maši je zbrane nagovoril, naj bodo strpni med sabo in naj sprejmejo priseljence. Poudaril je, da je letošnje leto »leto božjega usmiljenja« ter povabil mlade k bogoslužju, saj je duhovniška služba v pomanjkanju duhovniških poklicev. Med drugim je stanovalce Doma spodbudil in jim dejal, da imajo posebno poslanstvo, saj lahko svoje otroke, vnuke in sorodnike spremljajo z molitvijo. Maše se je udeležilo veliko naših stanoval-

Na lep sončen poletni dan 2. 9. 2016 nas je v Domu Lipa v spremstvu teharskega župnika, ga. Miha Hermana, obiskal škof, msgr. dr. Stanislav Lipovšek. Ta dan je v Domu vodil redno sveto mašo skupaj s teharskim župnikom.

V Dom je prišel že pred mašo, saj je želel malo spoznati naše stanovalce. Ob 9.30 je maševal v glavni jedilnici našega Doma. Pričakali so ga nasmejani obrazi, ki so ga želeli поблиže spoznati in mu podati roko.

cev in vodstvo našega Doma. Stanovalci so bili z obiskom škofa zelo zadovoljni škofa, bilo jim je všeč in pohvalili so organizacijo.

Sabina Gorišek Kaluder

Obnovljeni zvonik v Kompolah

Gotovo ste mnogi opazili, da je bil zvonik župnijske cerkve sv. Lovrenca v Kompolah nekaj tednov vkljenen v gradbene odre. Zdaj je že svoboden, lep, sijoč. Potrebno je bilo obnoviti njegovo streho, saj je že kak kamen padel z višine in ogrožal varnost ljudi, ki so prišli v cerkev ali na pokopališče, in varnost nagrobnikov ob zvoniku. Vse stvari pač najeda zob časa in jih je treba obnavljati in ščititi, če ne želimo, da propadejo in povzročijo škodo še komu drugemu. Tako smo se v posvetu z Župnijskim svetom župnije sv. Lovrenca odločili, da k obnovi pristopimo čim prej. V dogovoru z Zavodom za varstvo kulturne dediščine Celje smo se odločili, da namesto kamenja, ki je bilo do sedaj na zvoniku, namestimo pločevino, ki bo trajna in varna pred padanjem in vremenskimi ujmani. Po koncu kleparskih del pa smo prebarvali še fasado zvonika.

Za župnijo sv. Lovrenca je bilo to delo velik zalogaj, saj nima nobenih materialnih osnov in je njeno bogastvo le vera dobrih krajanov, ki jim svetišče veliko pomeni in se zanj tudi trudijo s svojim darom in molitvijo. Tako smo zbirali sredstva že dobro leto, intenzivneje pa letos. Obnova strehe in pleskanje zvonika je stala približno 34.000 €. Zbrati toliko denarja v teh časih ni lahko. Zato se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste in so pomagali pri tem s svojimi prispevki, bodisi pri rednih zbirkah, zlasti ob prvih nedeljah v mesecu, bodisi z namenskim darom ali s srečelovom ob župnijskem dnevu drugo septembrsko nedeljo na Teharjah. Prav lepo se zahvaljujemo tudi delovnim organizacijam in zasebnikom za dobrohotno donacijo, kakršnakoli je že bila. Vemo, da v teh gospodarsko težkih časih ni lahko nikomur, zato je vaš dar še toliko več vreden. Dela je kvalitetno opravila firma Metalco iz Prožinske vasi, zvonik pa je prepleskal g. Jurjec iz Loke pri

Žusmu.

Hvala Bogu, šlo je brez nesreč ali težav! Številni smo si oddahnili, ko so bili odri pospravljeni in je zvonik zasijal v svoji lepoti. Trud je rodil dober sad: delo je narejeno, ljudje smo se ob njem povezali in začutili, da je cerkev naša in da smo za njo soodgovorni. To je prvo zadovoljstvo. Drugo zadovoljstvo bo, ko bomo poplačali vse račune. Na to zadovoljstvo bomo morali še malo počakati, da bomo zbrali še za zadnjo petino stroškov. Vseh računov še nismo uspeli poplačati, zato sredstva še zbiramo. Hvaležni bomo, če nam boste pri tem pomagali. Prepričan pa sem, da nam bo tudi z vašo pomočjo uspelo. Svoj dar lahko nakažete na naš TRR račun: Župnija sv. Lovrenc nad Štorami, Kompole 93, 3220 Štore, št. SI 56 0600 0099 3550 929, A Banka, Celje.

Ohranjanje kulturnih in sakralnih spomenikov je pomembno. S tem ohranjamo, kar so naši predniki v še težjih časih gradili v materialnem in duhovnem pomenu. Iz tega so živeli, to jih je usmerjalo in dajalo duhovne moči, da so gradili svojo identiteto. Mi pa danes na njihovih temeljih gradimo svojo sedanost in bodočnost naroda. Pri tem lahko vsakdo dodaja svoj delček.

Opravljenega dela bo blagoslovil naš škof dr. Stanislav Lipovšek v nedeljo, 16. oktobra. Vsi pa se bomo razveselili obnove in solidarnosti, s katero smo delo lahko izvedli. Pridružite se nam.

*Miha Herman,
župnik na Teharjah in pri Sv. Lovrencu nad Štorami*

Tudi župnija je družina!

v tem duhu je po sklepnem dejanju v cerkvi pr(a)vi pevski (tudi pesniški, če hočete) val zavel pod šotorom, tik ob cerkvi. Družine Skok, Volavšek, Kukovič, Teršek, Rezar in Šuhel so s pesmijo polnile čas, ki je kot tlesk minil do skupnega obeda. Vmes so se zvrstili številni mladi glasbeni virtuozji, med njimi: Tomaž Glavač, Zala Zupan, Andraž Malgaj, Lovro Godec, Žiga Volavšek, Andrej Pasarič, Maša Volavšek, Joži Rezar. Vsem naštetim sta se pridružila še Marica in Jože Kukovič, ki s svojim duetom razveseljujeta številne slavljence že nekaj desetletij in s svojo tradicijo vzbujata ljubezen do glasbe številnim, mlajšim rodovom. Med nami pa je bil tudi poseben glasbeni gost – Jože Kastelic (Kastelo) iz naše škofije, sicer aktiven tudi v župniji svetega Danijela v Celju, ki je s svojo zvesto spremljevalko kitaro razvnel številne, ki jim glasba predstavlja svetlo plat življenja.

Vzporedno kulturno-zabavnemu programu se je odvijal srečelov, ki je še posebej nagovarjal vse, ki jim dokončanje obnove zvonika svetega Lovrenca v Kompolah nekaj pomeni. In očitno, vsaj več sto zbranim, obnova tega kulturnega hrama pomeni veliko, saj je skoraj 300 dobitkov pošlo v pičlih dveh urah, dolg župnije svetega Lovrenca pa se je tako zmanjšal za skoraj 1500 €.

Zaradi spomina na 1700 let rojstva svetnika

Slabih štirinajst dni zatem, ko so šolski zvonci naznanili novo šolsko leto, je župnija svetega Martina na Teharjah na poseben način – letos že tretjič zapovrstjo – izvedla župnijski dan, s katerim se s pesmijo in govorno besedo, predvsem pa s slovesno sveto mašo, okrepijo vezi med vsemi vernimi, ki na ta dan brez predsodkov pokažejo svoje obraze: pristne, zabavne, igrive, ustvarjalne – za vsako skupnost pomembne in nujno potrebne.

Miha Herman, župnik teharske župnije, je bil tudi tokrat odlična in gonilna sila, ki je speljala zamišljen scenarij v izjemno dovršen dogodek, s katerega so v nedeljo, 11. septembra 2016 – v poznopopoludanskem času – mnogi odhajali z dragocenimi spomini. Vendar: začelo se je veliko prej...

Pričelo se je z Božjim blagoslovom v teharski cerkvi ob 10. uri, ki so ga bili izrecno deležni otroci s svojimi šolskimi potrebščinami in večina izmed njih jih je na ta dan prinesla celo pred glavni oltar. Vsa slovesnost svete evharistije je bila naravnana v smer, kamor si danes redki upajo pogledati – v trenutke, ko postanemo 'brezčasni', ko si dovolimo vzeti čas za drugega, si povedati, kar bi si morali že davno ali preprosto seči nekemu povsem na

nov - v roko; da si lastno prijateljsko zaledje naredimo še bolj bogato. Odločitev številnih, ki so se v precejšnjem številu kar z družinami, nekateri pa tudi posamično udeležili družabnega srečanja, je bila, da to nedeljo odložijo vsakršno nepotrebno breme in se poveselijo z vsemi ljudmi, ki še znajo zapeti slovensko pesem ter mladim, talentiranim glasbenikom dajati spodbudo za dni, ko se jim bo zdelo, da jim nihče več ne prisluhne.

3. župnijski dan na Teharjah je to pot imel poseben poudarek na družinskem petju in

ter farnega zavetnika Martina je bil kviz, ki je že tradicionalno sklenil živahno dogajanje pod šotorom, po vsebinski plati posvečen temu velikemu možu, znanemu predvsem po svoji dobroti in zvestemu služenju Gospodu. V kvizu je sodelovalo 5 skupin (ministranti, pevci, ključarji, zakonska skupina, animatorji) in tudi tokrat je bila v tem delu najboljša zakonska skupina. Vendar nihče izmed sodelujočih ni ostal praznih rok, za kar je še posebej poskrbel gospod župnik s simbolnimi darili.

Srečanje smo zaključili v cerkvi pred Najsvetejšim in se njemu zahvalili za številne prejete dobrote in ga prosili blagoslova, modrosti in varstva za naprej. Saj smo tega tako potrebni.

Kako zelo je pomembno, da župnija diha sleherni dan, smo uvideli, ko smo spremljali predstavitev treh ključnih stebrov župnijskega vsakdana. Krasilke znajo zelo nazorno prikazati, kako pomemben je cvet, s katerim dodamo piko na i dogajanju znotraj pa tudi zunaj cerkve. Zakonska skupina, ki je aktivna v kraju, dokazuje sam pojem in pomen družine kot take, o čemer sta nas s svojimi odgovori prepričala Ivan Jurkošek in Albin Skok.

Po vsej verjetnosti pa se vsi zavedamo še nečesa: brez tistih, ki imajo ključ cerkve in kot taki nosijo tudi ime, s katerim verne prepričujejo, da so s svojim delom predani cerkvenemu občestvu in župniji, bi imela cerkev kvečjemu zid in streho, okolica in pestro dogajanje ob njej, pa bi samevala. O tem so nas na slikovit način prepričali tudi sogovorniki iz zbora ključarjev.

Skorajda spevno smo v en glas sklenili z litanijami v cerkvi, a sama pesem, ki povezuje jedro slovensko zavednega in v dobro zazrtega življa, se je pod šotorom razlegala vse do sončnega zahoda. Na ta način se je danes že prevesil v jutri, pravzaprav smo v dalji zazrti že v 4. župnijski dan, s katerim vsako leto znova dokazujemo, da Družina še živi. Vsaj ta na Teharjah in v Kompolah, ki se imenuje cerkveno občestvo.

Mateja Zakešek

Društvo upokojencev Štore sodelovalo na Festivalu v Cankarjevem domu

Društvo upokojencev Štore se je prijavilo na natečaj novoletnih voščilnic, ki ga je razpisala Zveza društev upokojencev Slovenije. Sodelovale so Marija Šuhel, Marija Gajšek in Ljubica Rožman.

Na podlagi omenjenega razpisa je bilo Društvo povabljen na sodelovanje na Festivalu za tretje življenjsko obdobje, ki se je odvijal konec septembra v Cankarjevem domu v Ljubljani. Razstavljali smo izdelke, ki jih ustvarjamo na društvenih delavnicah. Festival je bil zanimiv, obarvan z raznimi kulturnimi točkami vseh generacij. Vrstila so se različna predavanja, okrogle mize in delavnice.

V času festivala se je proslavila tudi 70-letnica delovanja Zveze društev upokojencev Slovenije.

Zdenka Šlatau

Nekaj utrinkov iz praznovanj

Rozalija Vrbovšek

Zlatoporočenca Helena in Rudi Kresnik

Milka Doberšek

Zaključna prireditev v Vrtcu Lipa

Ob zaključku šolskega leta 2015/16 je naš vrtec Lipa pripravil zaključno prireditev za otroke in starše v obliki popoldanskega druženja. Tako otroci kot tudi starši so se vključevali v različne spretnostne poligone in igre z žogo, hkrati pa je potekalo tudi zaključno druženje in podelitev diplom za otroke, ki so vse leto obiskovali gibalne aktivnosti v programu Športna abeceda, ki jo pripravlja in organizira Alpska šola pod okriljem Damjana Prosenaka. Vrtec je otrokom in staršem poleg športnih dejavnosti in druženja ponudil tudi vodo in odličn naraven sladoled, ki so ga pripravile vrtčevske kuharice. Prireditev je bila dobro obiskana in v njo smo uspešno zaključili šolsko leto in pospremili naše otroke na težko pričakovane poletne počitnice.

Katja Krevh in Ditka Rednak

Cici planinici na zadnjem pohodu

Vsako šolsko leto vrtčevski otroci, ki obiskujejo planinski krožek, na zadnji izlet povabijo člane svoje družine. Tudi letos je bilo tako. V soboto zjutraj smo se zbrali pred vrtcem, kjer nas je že čakal avtobus. Odpravili smo se na Menino planino. Po slikoviti vožnji v hrib nam je najprej prijal prvi postanek na koči. Ko smo se okrepčali, smo se odpravili na pohod do Biba planine. Pot nas je vodila po čudovitih

pašnikov, kjer so se pasli konji in krave, šli smo mimo majhnih jezer do koč na Biba planini.

Ko smo se vračali k avtobusu, so nas presenetile prve dežne kapljice. Ampak pravih planincev to ni ustavilo. Prijetno utrujeni in polni novih, čudovitih vtisov smo se vrnili domov.

Ditka Rednak

Kuža pazi na nas

S pričetkom novega šolskega leta nas je v vrtcu Lipa Štore že v prvem tednu s svojim obiskom razveselila maskota Zavarovalnice Triglav. Kuža Pazi nas je poučil, kako se v prometu obnašati varno. Ponovili smo osnovna pravila, ki se jih moramo držati, če smo v promet vključeni kot pešci: pravilno prečkanje ceste, poznavanje in pomen barv na semaforju, kaj pomeni znak stop, kdo je policist in podobno. Na koncu je še vsakemu izmed nas Kuža Pazi pomolil svojo veliko šapo, mi pa smo mu glasno zapeli njegovo najljubšo pesem.

Klavdija Berglez

Lahkih nog naokrog

V četrtek, 15. septembra 2016, smo se skupina Rdeči palček vrtca Lipa Štore odpravili na prvi izlet v tem šolskem letu v okviru gibalnega projekta Mali sonček. Naša ciljna točka je bilo naselje

Pečovje. Pot nas je vseskozi vodila po gozdni in travnati površini. Na poti smo pozdravili čredo ovac, konje, kokoške, vaške pse in mačke. K dobremu počutju, sproščenosti in čudovitemu dnevu je pripomoglo še lepo vreme ter težko pričakovana in zaslužena ciljna postojanka, kjer smo se okrepčali in posladkali.

Klavdija Berglez

Rumeni palčki

V najmlajši skupini otrok, v skupini Rumeni palček, je uvajanje otrok v začetku septembra potekalo ob prisotnosti staršev, katerih odsotnost smo iz dneva v dan povečevali. Kmalu so bili otroci samostojno prisotni že celoten dan. Otroci in vzgojiteljci se spoznavamo ter se privajamo drug na drugega in na novo okolje. V prihodnje se že veselimo novih podvigov in hitimo k novim dogodivščinam naproti.

Vzgojiteljci Andreja Vodeb in Evelin Podgoršek

Prvič v šolo

1 september. Končno! Vsaj za otroke, ki so v šolo vstopili prvič.

Po prijetnem in spodbudnem nagovoru gospe ravnateljice Mojce Rožman so si otroci skupaj s starši ogledali zabavno gledališko predstavo »Petelin, kralj sveta«.

Učiteljice 1. razredov so otroke povabile v učilnice, kjer so jim čestitale, ker so postali prvošolci. Poklonile so jim rumene rutice in majhno presenečenje, ki jih bo spominjalo na prvi šolski dan. Poskrbele so tudi za malico presenečenja, učenci pa so se igrali spoznavne igre in raziskali koticke v učilnicah.

Sodeč po zadovoljnih in nasmejanih obrazih otrok ob koncu pouka jim bo ta dan zagotovo ostal v spominu.

*Aleksandra Kovačič,
Andreja Prostor, Andreja Krofl*

Midva

Eva, Eva!« je kričal Alex.

»Alex je star 15 let, Eva pa je njegova sestra dvojčica. Šele leto dni hodita na srednjo šolo Alberta Štora. Čeprav sta prijatelje komaj spoznala, so kot stari prijatelji. Evina najboljša prijateljica je Tanja, Alexov najboljši prijatelj pa je Tanjin brat dvojček Jan.

»Eva! Šli bodo brez naju, če ne pohitiš!«

Njuna družina se je odpravljala na maturantski ples starejše sestre Dunje. Tam bo tudi Mark, njun sošolec, ki je zelo všeč Evi in Tanji pa tudi drugim sošolkam. Njegov brat Aleksander ima prav tako maturantski ples. On je všeč Dunji. Eva ima svoje zlatorumene, rahlo skodrane lase spletene v figo, sprednje lase pa spete z lepo sponko s črno vrtnico. Njena obleka ima eno naramnico, na katero so prišite črne vrtnice, sega malo više od kolen in ima na desni strani majhno zarezo. Alex je oblečen v smoking, tako kot njegov oči. Tako bodo morda oblečeni vsi fantje, tudi Mark.

»Saj že grem. Kaj si tako tečen?!«

»Saj nisem, ti si!«

»O ne, ti si tečen.«

»A lahko nehata? Mudi se nam!« se je končno oglasila njuna sestra Dunja.

Ko so prišli na ples, so najprej poslušali uvodni govor ravnateljice, nato so maturanti odplesali tango in ples s starši. Potem pa so zavrteli še več pesmi. Alex je plesal s svojo punco Kajo, ki jo je Dunja povabila, ker se je spomnila na Alexovo uslugo, ko je rešil njeno hrčico Živo. Ob četrti pesmi je k Evi pristopil Mark.

»Ali bi zaplesala?« jo je vprašal.

»Z največjim veseljem!« je odgovorila.

Odplesala sta zadnje tri plese. Po plesu je Mark Evo prijel za roko, pokleknil in iz žepa vzel škatlico ter jo vprašal: »Ali bi bila moja punca?«

Eva je nekaj trenutkov mislila, da sanja.

»Ja,« je tiho dahnila. Na roko ji je dal prstan in jo poljubil. To je bil naj lepši dan v Evinem življenju.

Tega dne se bosta Eva in Mark vedno spominjala.

Maruša Kroflič, 5. b

Skrivnost morja

Sonce greje morje,
tam, kjer je obzorje.
Morje se mu smeje,
medtem ga sonce greje.
V morju tam spodaj
skriva se zaklad,
a bodi previden,
da ne padeš v prepad!

Zaklad je biser rumen,
ki vzeti ga ne more nobeden.
Varuje ga riba debela,
ki vedno je vesela.

Ne drzni si ukrasti bisera z dna,
saj te bo spremljala večna smola.
Ostani raje doma,
da ne uničiš čudeža morja.

Zoja Kostrevc, 5. a

Juretova moč

Nekoč je živel fantek po imenu Jure. Imel je veliko družino. V njej so bili oče Marjan, mama Meta, sestri Katja in Lili in mlajši bratec Žiga. Jure je imel bujno domišljijo, zelo rad pa je imel tudi fantazijske like.

Prav zaradi tega so ga v šoli pogosto zasmehovali. Želel si je, da ga ne bi več zasmehovali. Med njegovimi najljubšimi knjigami je bila tudi zgodba o dobri vili Esmeraldi, ki je rada pomagala. Vedel je, kje naj bi živela, zato se je odpravil k njej v votlino. Esmeralda je imela dolgo belo obleko in dolge lase, posute z rožicami. Povedal ji je, od kod prihaja in čemu. Dala mu je napoj za moč. Rekla je, naj ga takoj spije. Odšel je domov in povedal, kje je bil in kaj je popil.

Ko je šel naslednji dan v šolo, je sošolcem pokazal, kaj zna. Na šolskem dvorišču je izruval drevo in ga dvignil, prestavljal je pohištvo

po šoli in dvigoval prestrašene sošolce. To je počenjal nekaj dni. Čisto nepričakovano pa se je nekega dne prikazala dobra vila Esmeralda. Kregala ga je in mu povedala, da bi moral moč uporabiti za pomoč ljudem. S sabo je imela napoj. Ko ga je spil, ni imel več čudežne moči. Sošolci so ga spet začeli zasmehovati. Esmeralda jim je razložila, da ni lepo zasmehovati drugih ljudi. Hotela je, da se Juretu opravičijo. Ko je naslednjega dne prišel v šolo, je videl svoje sošolce, kako se pogovarjajo z drugimi otroki, ne da bi se norčevali. Tako je bilo kar nekaj dni.

Čez čas je opazil, da so zopet pričeli z zasmehovanjem nekega sošolca. Jure je pristopil in jih opomnil, kaj je rekla dobra vila. A oni so na to že pozabili, zato jim je Jure še enkrat osvežil spomin. Bilo jih je sram in od tistega dne niso več zasmehovali ljudi.

Preteklo je nekaj mesecev, ko je na šolo prišlo novo dekle, ki ji je bilo ime Ema. Juretu je bila zelo všeč. Tudi on je bil všeč njej. Pogosto sta se družila in skupaj delala domače naloge. Ema mu je povedala, da ji je všeč, Jure je ob

Šola

Ko smo vrtca se znebili, šolski prag smo prestopili.

Konec je bilo igranja, zdaj je veliko branja. Še črke smo se naučili, se pisanja lotili.

Hitro smo se brati, pisati, računati naučili, že bilo je konec pouka in počitnice bile so tu.

Zala Zupan, 5. a

tem močno zardel in priznal, da je tudi ona všeč njemu.

Minevala so leta. Jure in Ema sta se poročila in dobila otroke. Fantka in punčko, ime jima je bilo Žiga in Živa. Jure ju je naučil, da morata biti prijazna do svojih sošolcev. Čarobni napoj je še vedno kazal svojo moč, pa čeprav ga nihče ni ponovno popil.

Zoja Šuster, 5. b

Projekt Pozdrav ptic miru – 21. september, mednarodni dan miru

Učenci Osnovne šole Štore smo se tudi v tem šolskem letu pridružili projektu Osnovne šole Lava z naslovom Pozdrav ptic miru. Ptice miru sporočajo ljudem, da je mir na svetu največja vrednota in pogoj za urejeno življenje ljudi. Za mir v svojem okolju in v širšem svetu pa je odgovoren vsak posameznik, ki s svojimi miroljubnimi dejanji, z medsebojnim spoštovanjem in dobronamernimi deli preprečuje nesoglasja med ljudmi, spore in izbruhe nasilja.

V ta namen je OZN določila 21. september kot mednarodni dan miru. V letu 2016 je 50. obletnica proglativne mednarodnega dneva miru.

Učenci, ki obiskujejo podaljšano bivanje, so

se ob pomoči učiteljic pridno lotili izdelave ptičk miru. Z delom so pričeli že prve ure podaljšanega bivanja v novem šolskem letu. Na ptičke so prilepili misli o miru in pozive k prizadevanju za mir znanih in neznanih ljudi, ki so jih objavili na spletu. Pod vodstvo učiteljice likovne umetnosti so učenci predmetne stopnje izdelali dva plakata in transparent. Osnovna šola Lava je skupaj s pridruženimi srednjimi in osnovnimi šolami obeležila ta dan v soboto, 17. 9. 2016. Na Osnovni šoli Štore pa smo to storili en dan prej, v petek, 16. 9. 2016. V projektu so sodelovali učenci 4. razreda, dva predstavnika 7. razreda, ki sta bila zadolžena, da napišeta članek, in učenka 9. razreda kot fotografinja.

Potek dneva sta Žak in Nejc opisala takole:

V petek, 16. 9. 2016, smo se učenci 4. razreda, sedmošolca in devetošolka zbrali po 4. šolski uri pred vhodom v šolo. Skupaj s šolsko svetovalno delavko nas je bilo 10. V košari smo nosili ptičke s poslanicami miru, ki so jih izdelali naši učenci. Naš namen je bil, da ptice razdelimo ljudem v Mercatorju, Domu Lipa, pred Vrtcem Lipa in mimoidočim na naši poti.

Na poti do Mercatorja v Štorah smo srečali nekaj ljudi, katerim smo dali naše ptice miru s prav posebnim sporočilom. V Mercatorju smo

zmotili nekaj ljudi pri obedu in pijači, jim podarili naše ptice in jim zaželeli lepe misli. V avli trgovskega centra Mercator smo z dovoljenjem prijaznih prodajalk obesili plakat, ki si ga lahko ogledate na steni hodnika. Tam smo še delili ptice miru obiskovalcem trgovine. Prodajalke so nam postregle s sokom in bomboni.

Pot smo nadaljevali do Doma Lipa. Prišli smo v času kosila, zato je bilo v jedilnici zbranih veliko ljudi. Zaželeli smo jim dober tek in jim razdelili ptičke. Bili so prijetno presenečeni in veseli na-

šega obiska.

Vrnili smo se v šolo na kosilo. Ob 14. uri smo se ponovno zbrali pred vhodom Vrtca Lipa, kjer smo preostale ptičke razdelili staršem, ki so prihajali po otroke. Delitev ptic miru je bila zanimiva in zabavna, hkrati pa smo opozorili ljudi na pomen miru v svetu in na odgovornost vsakega človeka, da s svojimi deli prispeva k miru.

Zdenka Grafenauer Konšak

1. planiniski izlet za pohodnike prve triade

V soboto, 24. 9. 2016, smo organizirali prvi planiniski izlet za mlade pohodnike, učence od 1. do 3. razreda.

Pred železniško postajo Šentjur se je zbralo kar 41 učencev, ki smo jih mentorice Manica Doberšek, Gracija Rossi, Aleksandra Kovačič in vodnica Betka Jelen popeljale na sicer krajši izlet na Rifnik. V megli smo krenili na pot čez naselje Hruševac in se nato začeli vzpenjati skozi gozd, kjer so nas že pobožali prvi sončni žarki. Mimo razvalin gradu Rifnik smo se povzpeli do vrha, s katerega je čudovit razgled na Šentjur. Vrh Rifnika je znan po arheološkem najdišču, zato smo si imeli priložnost

ogledati tudi arheološki park. Odpočili smo si in kot se za pohodnike spodobi, se okrepčali z malico. Nato smo se po isti poti vrnili do železniške postaje, kjer so nas pričakali starši. Čudovit jesenski dan je bil krasen spremljevalec in le želimo si lahko, da bi vztrajne otroške noge na vseh naših izletih spodbujalo tako prijetno vreme.

Aleksandra Kovačič in Manica Doberšek

RAZGIBAJMO ŽIVLJENJE – PRIDRUŽITE SE VADBAM NA OŠ ŠTORE

**DINAMIČNA JOGA:
sreda, 19.30-21.00 (že poteka)**

**TELOVADBA ZA STAREJŠE:
sreda, 17.30-18.30 (začetek 1.10.)**

**PILATES:
četrtek, 18.00-19.00 (začetek 6.10.)**

**TELOVADBA ZA VSAKOGAR:
ponedeljek, 19.00-20.00 (začetek 17.10.)**

**KOMPOLE – DINAMIČNA JOGA:
ponedeljek, 18.00-19.25 in 19.35-21.00
(že poteka)**

ŠPORTNO DRUŠTVO KOVINAR ŠTORE

OBJAVLJA

VPIS V VADBENE SKUPINE ŠPORTNE REKREACIJE IN

ŠPORTNE VZGOJE ZA DEKLICE

v STAROSTNIH KATEGORIJAH od 5 do 7 let, 8 in 9 let.

*V okviru programa bodo otroci razvijali športne navade,
gibalne spretnosti, koordinacijo ipd.*

Če se boste odločili vpisati svojega otroka, izpolnite pristopno izjavo in jo posredujte na naš naslov: ŠD KOVINAR ŠTORE, Udarniška ul. 10, 3220 ŠTORE ali po elektronski pošti kovinar.store@siol.net oz. osebno vsak četrtek od 18. do 19. ure v klubskih prostorih na stadionu. S posredovanimi osebnimi podatki bomo ravnali v skladu z zakonom.

Kontakt in informacije: KARMEN ŽGANK, tel. 041/751-43

PRIČETEK VADBE BO

V SREDO, 5. OKTOBRA 2016, OB 15.30

V TELOVADNICOŠ ŠTORE

MONOKOMEDIJA

OH, TEATER

Žlahtna komedijantka Barbara Vidovič bo odigrala zabavno komedijo
v soboto, 22.10.2016, ob 20.00 v KULTURNEM DOMU ŠTORE.

ŠTIRI ŽENSKE - ŠTIRI RESNICE - BREZ DLAKE NA JEZIKU

Zagotovite si svojo vstopnico že danes!

Cena vstopnice: V PREDPRODAJI 8 EUR,

NA DAN DOGODKA 10 EUR.

Je teatralični stand up. Je 60 minut ženskega pogleda na svet. Je lahkotno razmišljanje o resnih zadevah. S svojim humorjem nas zapeljujejo štirje različni liki, nas nasmejijo in malo razjezijo, nikakor pa nas ne pustijo ravnodušnih.

Prodajna mesta: Občina Štore, Caffè del Moro (Mercator Lipa), Dnevni bar Opoka

Informacije so na voljo na tel. št.: 03/780 38 40 in 031/367 889 ali na e-mail: kultura@store.si

VABILO NA DAN ODPRTIH VRAT

PROSTOROV SIBAHE - SLOVENSKE BANKE HRANE

KI BO V PONEDELJEK, 24. 10. 2016, OB 10.00

na naslovu Kovinarska ulica 1, Štore

(stavba bivše srednje metalurške šole ŠKIMC)

Na dan odprtih vrat ste vabljeni vsi sodelavci in podporniki SIBAHE - slovenske banke hrane, s katerimi le-ta sodeluje, prav tako pa ste na otvoritev vabljeni tudi vsi tisti, ki vas zanima naše delovanje oz. bi želeli več izvedeti o naši humanitarni viziji in dejavnosti.

V skladu z našo vizijo in delovanjem prav tako vabimo vse goste, da ob svojem prihodu prispevajo simbolično količino hrane, ki bo razdeljena v dobrodelne namene.

Vljudno vabljeni!

Alen Novit
Direktor SIBAHE

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE PRIREJA

NOČ ČAROVNIC

ČAROVNIŠKA OTROŠKA ZABAVA

31. 10. OB 16. URI, STARA TELOVADNICA ŠTORE

**ČAROVNICE IN ČAROVNIKI, NABRUSITE METLE IN PRILETITE! IMELI SE BOMO SUPER!
OBISKALO NAS BO DRUŽINSKO GLEDALIŠČE KOLENC!**

Občina Štore, vinogradniško društvo Polič Štore,
kmetija Kroflič in ŠKD Rudar Pečovje

**VABIJO
NA
MARTINOVANJE,**

ki bo v petek, **11. 11. 2016,**

od 15. ure dalje

**pred trgovskim centrom Mercator na Lipi,
kjer boste lahko degustirali mlado vino.**

**VLJUDNO
VABLJENI!**

V A B I L O

Društvo upokojencev Štore prireja

RAZSTAVO ROČNIH DEL IN KULINARIKE.

S svojimi pridelki se nam bo pridružilo

tudi Društvo vinogradnikov Polič.

Otvoritev razstave bo

v petek, 18. novembra 2016, ob 16.00

v Kulturnem domu Štore.

Ogled razstave bo možen tudi v soboto, 19. novembra 2016, od
10.00 do 17.00.

Veseli bomo, če si boste ogledali, kaj ustvarjamo.

Štorskno pevsko društvo „OSTI JAREJ“

v sodelovanju z

Glasbeno šolo Avsenik - oddelek Štore

vabi na letni koncert

„ŠOPEK AVSENIKOVIH“

v soboto, **26. novembra 2016, ob 18. uri**
v Kulturnem domu Štore.

Z letošnjim koncertom, na katerem se bodo predstavili tudi učenci Glasbene šole Avsenik, želimo izkazati čast legendi slovenske narodnozabavne glasbe Slavku Avseniku, zato bi bili veseli, da pridete v čim večjem številu.

VSTOP PROST!

ČLANI LJUBITELJSKEGA PEVSKEGA ZBORA ŠTORE

Z ZBOROVODKINJO MAJO SAKELŠEK

VABIMO VSE,

**KI RADI IN Z VESELJEM PREPEVATE,
DA SE NAM PRIDRUŽITE.**

**DRUŽILI SE BOMO
OD SEPTEMBRA DO JUNIJA
OB PONEDELJKIH OB 19.30.**

OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« KULTURNI DOM ŠTORE

SEZONA 2016/2017

Informacije: Občina Štore, 03/780 38 40, 031 367 889,
obcina@store.si

Glasbeno gledališče

PICKO IN
PACKO

25. 11. 2016 ob 17.00

MELITE
OSOJNIN

ČIGAVO JE DARILO
(predstava z obiskom Božička)

16. 12. 2016 ob 17.00

MAČEK KAZIMIR IN MIŠKA
VALENTINA

MAČEK KAZIMIR IN MIŠKA
VALENTINA

20. 1. 2017 ob 17.00

BUTALCI

10. 2. 2017 ob 17.00

ZELENI ŠKRAT ARIEL

3. 3. 2017 ob 17.00

Organizatorji: Občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje, TD Štore in ŠD Kovinar Štore

**Vpis abonmaja in prodaja posameznih vstopnic za leto 2016/2017
poteka na Občini Štore in 1 uro pred predstavo**

Cena abonmaja otroci: 15 EUR
Cena abonmaja odrasli: 15 EUR
Cena posamezne predstave: 5 EUR

Otroci do 2. leta imajo brezplačen vstop, njihovi spremljevalci pa plačajo ceno abonmaja oz. posamezne predstave.

Abonma vključuje tudi predstavo z obiskom Božička, zato tistim, ki bodo kupili abonma, ne bo potrebno posebej kupiti vstopnic za božičkovanje.

KOLENDAR DOGODKOV v občini Štore 2016

ORGANIZATOR PRIREDITVE	DOGODEK	KDAJ	KJE	KONTAKT
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI NA SVETINI: POTOPISNO PREDAVANJE Barbare Popit – Divja Aljaska	SOBOTA 8. 10. 2016 ob 18. uri	DOM NA SVETINI	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI NA SVETINI (kuhanje golaža, podeželska tržnica, druženje z Almo, kulturni program)	NEDELJA 9. 10. 2016 ob 10. uri	SVETINA (IGRIŠČE)	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	AKTIVNOST IN DRUŽENJE	SOBOTA 15. 10. 2016	KOSTANJEV PIKNIK	U.O. DRUŠTVA
OBČINA ŠTORE IN TALIJA-USTVARJALNI LABORATORIJ	MONOKOMEDIJA OH, TEATER«	SOBOTA 22. 10. 2016 ob 20. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 40 ali 031 367 889 kultura@store.si
OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	KOMEMORACIJA	PETEK ob 12.00	OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	Mojca Rožman 031/874-736
ZDRUŽENJE BORCEV ZA VREDNOTE NOB IN OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO	KOMEMORACIJE PO PARTIZANSKIH GROBOVIH	PETEK 28. 10. 2016 ob 16. uri	KOMPOLE, SVETINA	Srečko Krizanec 040 614 330
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD	SOBOTA 29. 10. 2016	BRNICA	Marija 031 722 166
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	NOČ ČAROVNIC	PONEDELJEK 31. 10. 2016 ob 16. uri	TELOVADNICA NA LIPI	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD	SOBOTA 5. 11. 2016	STRAŽA-RESEVNA-SVETINA	Marija 031 722 166
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	MARTINOVANJE – STOJNICA NA LIPI	PETEK 11. 11. 2016 od 15. ure dalje	PRED MERCATOR CENTROM NA LIPI	Stane Ferenčak 041 903 567
DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠTORE	RAZSTAVA ROČNIH IZDELKOV IN KULINARIKE	PETEK, SOBOTA, NEDELJA 18. 11. 2016, 19. 11. 2016, 20. 11. 2016	KULTURNI DOM ŠTORE	Zdenka Šlatau
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK«: PICKO IN PACKO	PETEK 25. 11. 2016 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
ŠTORSKO PEVSKO DRUŠTVO »OSTI JAREJ«	KONCERT	SOBOTA 26. 11. 2016 ob 18. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Radica Kragelj Zoran Šučur 041 877 648
STRELSKO DRUŠTVO KOVINAR ŠTORE	REGIJSKO TEKMOVANJE V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO	SOBOTA 26. 11. 2016	NA STRELIŠČU	Vlado Bogdanović 041 438 805
ŠPORTNO KULTURNO DRUŠTVO RUDAR PEČOVJE	BARBARIN POHOD	SOBOTA 3. 12. 2016 ob 8. uri	PEČOVJE-TORBNI DOL	Leonida Cmok Kačičnik 041 353 404
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD	TOREK 6. 12. 2016	MIKLAVŽEV NOČNI POHOD	Valter Jelen
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	MIKLAVŽEVANJE	TOREK 6. 12. 2016	PO OBČINI ŠTORE	konjeniskodrustvostore@gmail.com Cvetka 031 264 664
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« ČIGAVO JE DARILO (predstava z obiskom božička)	PETEK 16. 12. 2016 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD + DRUŽENJE	SOBOTA 17. 12. 2016	ZAKLJUČEK LETA	Valter Jelen
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE, ŠTORSKO PEVSKO DRUŠTVO »OSTI JAREJ« IN KUD FOLKLORNA SKUPINA KOMPOLE	BOŽIČNI DOGODEK V LAŠKI VASI	ČETRTEK 22. 12. 2016 ob 17. uri	LAŠKA VAS	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	ŽEGNANJE KONJ	PONEDELJEK 26. 12. 2016	TEHARJE	konjeniskodrustvostore@gmail.com Cvetka 031 264 664
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	ŽEGNANJE VIN V ŠENTJANŽU, SVETA MAŠA	TOREK 27. 12. 2016	CERKEV SV. JANEZA	Stane Ferenčak 041 903 567
PIHALNI ORKESTER ŠTORSKIH ŽELEZARJEV ŠTORE	TRADICIONALNI KONCERT Z GOSTI	ČETRTEK 29. 12. 2016 ob 18. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	kultura@store.si 03/780 38 43
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	SILVESTRSKI POHOD NA SREBOTNIK	SOBOTA 31. 12. 2016 opoldan	ZBOR V PROSTORIH TD, UDARNIŠKA 10	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
STRELSKO DRUŠTVO KOVINAR ŠTORE	TRENING	VSAKO SREDO od 17. do 19. ure	NA STRELIŠČU	Vlado Bogdanović 041 438 805

